

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

พจนานุกรม คengage

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ผกามาศ คงเกื้อ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

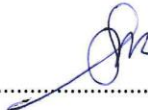

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

.....กรรมการ
(ดร.สถาพร พฤษพิบูล)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.สถาพร พฤษพิบูล กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำงานนิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ทั้งท่านที่ได้ปรากฏนามในงานนิพนธ์และไม่ปรากฏนามในงานนิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำงานนิพนธ์ และขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา บุคคลในครอบครัวที่ให้ความรัก ให้กำลังใจ รวมทั้งให้การสนับสนุน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุน จนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณบิดา มารดา บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางให้เกิดความรู้ สนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ศกามาศ คงเกื้อ

56990042: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

น้อมเกล้า สมุทรปราการ/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

พจนานุกรม คง.เกื้อ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

(FACTORS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENT OF GRADE 6 STUDENTS IN
TRIAMUDOMSUKSANOMKLAO SAMUTPRAKAN SCHOOL UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 6) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: การดี อนันต์นาวี,
กศ.ด. 148 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 181 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) การวิเคราะห์การถดถอย (Multiple regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับดี และปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

56990042: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed.

(EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: FACTORS/ ACHIEVEMENT/ GRADE 6 SECONDARY STUDENTS IN
TRIAMUDOMSUKSANOMKLAO SAMUTPRAKAN SCHOOL
SAMUTPRAKAN/ SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE 6

PHAGAMAS KONGKUA: FACTORS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENT OF
GRADE 6 STUDENTS IN TRIAMUDOMSUKSANOMKLAO SAMUTPRAKAN SCHOOL UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 6: ADVISOR: PARADEE
ANANNAWEE, Ed.D. 148 P. 2018.

The purpose of this research was to study factors affecting learning achievement of grade 6 students in Triamudomsuksanomkloa Samutprakan School under the Secondary Educational Service Area Office 6. The instrument used to collect data was a questionnaire. The survey investigated how factors relating to the students themselves, the school, and family may influence students learning achievement. Data collection instrument in this study was a five-point-rating-scale questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, Mean, Standard Deviation, Simple correlation coefficient, Multiple Regression.

The findings of the research indicate as follows:

1. Learning achievement of grade 6 students in Triamudomsuksanomkloa Samutprakan School under the Secondary Educational Service Area Office 6 was found at a high level and factors of learners, factors of school and factors of family were rated at a high level.
2. Factors of learners, factors of school and factors of family show a positive relationship with the Learning achievement of grade 6 students in Triamudomsuksanomkloa Samutprakan School Samutprakan under the Secondary Educational Service Area Office 6. While the overall relationship between these factors and student learning achievement was found statistically significant at .01 level, the family factors was correlated with student learning achievement at the significant level of .01
3. This study reports that attitude toward learning, achievement motive, teaching quality of teachers, and learning supports from parents could statistically significantly lead to the learning achievement of grade 6 students at .01 level. In addition, a good relationship within the family could statistically significantly leads to the learning achievement of grade 6 students at .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
บริบทของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ.....	10
หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	90
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	128
ภาคผนวก ค.....	142
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามห้องเรียน..... 63
2	ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวม..... 70
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6..... 70
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้าน... 71
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6..... 71
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านเจตคติต่อการเรียน..... 72
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์..... 73
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความคาดหวัง ในการศึกษาต่อ..... 74
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน..... 75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10	76
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้าน โรงเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.....</p>	
11	77
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้าน โรงเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านคุณภาพการสอนของครู.....</p>	
12	79
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้าน โรงเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการ ของผู้บริหาร.....</p>	
13	80
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้าน โรงเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครู กับนักเรียน.....</p>	
14	81
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.....</p>	
15	82
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้ปกครอง.....</p>	
16	83
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัว.....</p>	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้าน โรงเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.....
	85
18	ค่า <i>Tolerance</i> และ <i>VIF</i> ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน.....
	86
19	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6.....
	87
20	ปัจจัยรายด้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.....
	87
21	คำอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.....
	139

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน ทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 1)

การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ใน 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) สู่การปฏิบัติโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีหลักการที่สำคัญ คือ เน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคอนกทุกวัยให้เป็น คนดี คนเก่ง ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม” ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลก ศตวรรษที่ 21” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทผู้ดีของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะ

การคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก)

การประเมินผลการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ทั้งระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน เพราะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษา ซึ่งการระหว่างประเทศของโลก ต่างก็ให้ความสำคัญของการประเมินผลการศึกษา ดังที่เห็นได้จากการประเมินผลโครงการขนาดใหญ่ระดับนานาชาติ เช่น PISA (Program for International Student Assessment) ที่สะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ หมั่นแสวงหาความรู้ ตัดสินใจด้วยเหตุผล และสามารถแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่ สำหรับประเทศไทย ผลจากการดำเนินการต้นตัวเรื่องศตวรรษที่ 21 มีการวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนของการศึกษาไทย (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) ซึ่งผลการประเมิน PISA 2015 ประเทศไทย คะแนนวิชาการอ่านอยู่ที่อันดับ 57 ขณะที่คะแนนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อยู่อันดับที่ 54 ทั้งคู่ (มีประเทศที่เข้าร่วมโครงการ 72 ประเทศ) โดยถือว่าอันดับและคะแนนลดลงจากการทดสอบครั้งก่อนเมื่อปี ค.ศ. 2012 ในทุกวิชา (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2558) นอกจากนี้ World economic forum (WEF) ได้เผยแพร่ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ ในปี ค.ศ. 2015-2016 ของเวทีเศรษฐกิจโลก (World economic forum: WEF 2015-2016) ที่ปรากฏใน The global competitiveness report 2015-2016 มีประเทศเข้าร่วมการจัดอันดับทั้งสิ้น 140 ประเทศ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ในภาพรวมอยู่อันดับ 32 จาก 140 (สำนักงานวิจัยและพัฒนการศึกษา, 2559, หน้า 30-33)

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สำคัญทางการศึกษาจึงมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพขององค์กรหรือหน่วยงานในปีการศึกษาต่อไป จากการศึกษา พบว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาจากปัจจัยปลายด้าน Bloom (1976, p. 139) กล่าวว่า สิ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณภาพการเรียนการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงของครู การได้รับคำแนะนำ ด้านการบริหารจัดการศึกษามีแนวคิดที่ใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพโรงเรียน คือ ทฤษฎีเชิงระบบ (System theory) Hoy and Miskel (2001, p. 19) ซึ่งมีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการเชิงระบบที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Fred and Allan (2000, p. 16) และแนวคิดของ Palestini (1999, p. 9 อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ ชูชื่น, 2556) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยป้อนเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Outputs) มีงานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนที่น่าสนใจ คือ

(Marzano, 2000) ได้ทำการศึกษาดูตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลความสำเร็จของโรงเรียน โดยจำแนกตัวแปร ที่เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ ปัจจัยระดับโรงเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับนักเรียน

นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อีกเช่นปัจจัยทางด้านสติปัญญา และปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ปัจจัยด้านสติปัญญา โดยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสติปัญญา และความสามารถทางสมองร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับความพยายามในการเรียนของนักเรียน และวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสทางการเรียนและสภาพแวดล้อม ร้อยละ 10-15 (Maddox, 1965, p. 9) ผลการวิจัยของ ฌักตียาภรณ์ หยกอุบล (2555, หน้า 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

ชนิดา ยอดสาดี และกาญจนา บุญส่ง (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีสภาพเป็นสังคมเมืองอุตสาหกรรม โรงเรียนได้รับโอกาสที่ดีเนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งเรียนรู้ เช่น วัดบางหัวเสือ โรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนส่วนใหญ่มาจากลูกหลานของผู้ปกครองพลัดถิ่น อาชีพรับจ้าง (โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ, 2559) ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ พบว่า ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเฉลี่ย 45.19 วิชาสังคม ศาสนา และวัฒนธรรมเฉลี่ย 34.34 วิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ย 25.93 วิชาคณิตศาสตร์เฉลี่ย 21.29 วิชาวิทยาศาสตร์เฉลี่ย 27.44 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนทุกวิชา กับคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประเทศ พบว่า ต่ำกว่าทุกวิชา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6, 2559)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อจะได้หาแนวทางปรับปรุง และพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

คำถามของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อย่างไร
3. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของการศึกษา และผลการวิจัย ดังนี้

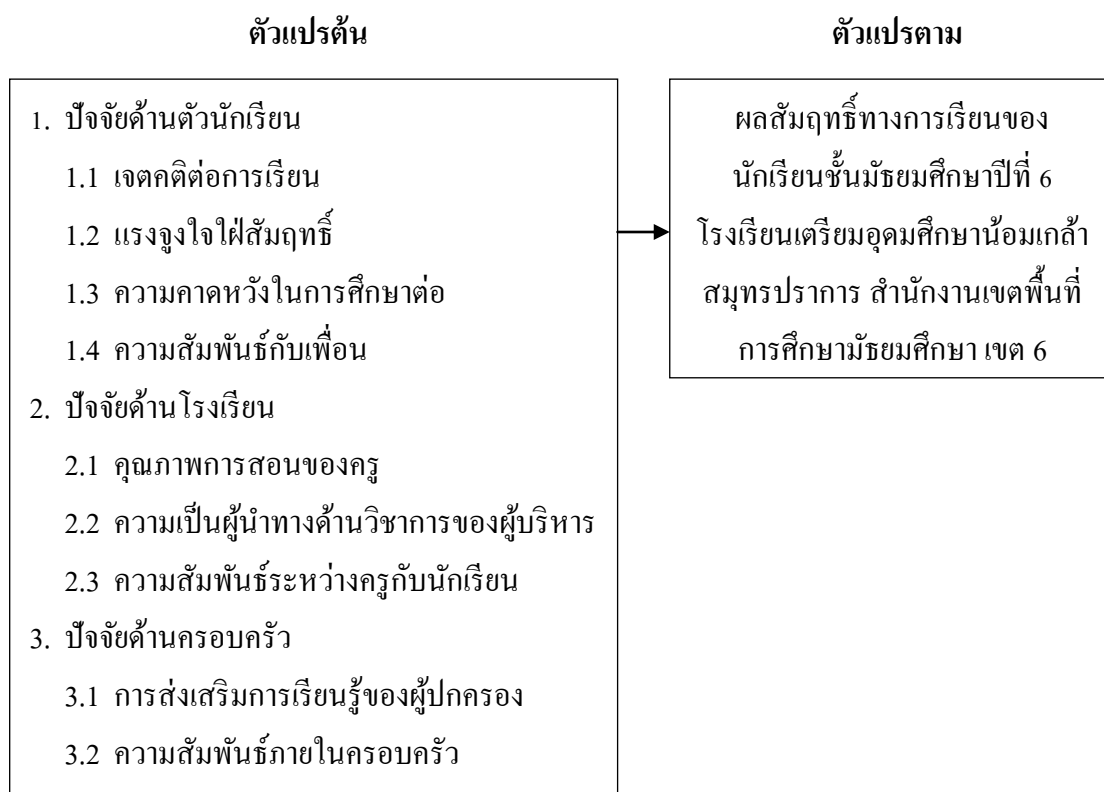
จากแนวคิดของ Bloom (1976, p. 175) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีตัวแปร 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัดและพื้นฐานของผู้เรียน
2. พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกร หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่โรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงหรือคงอยู่ได้
3. คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

จากแนวคิด ทฤษฎี ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สรุปได้ 3 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความสัมพันธ์กับเพื่อน
2. ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนได้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษา
2. ครูผู้สอนได้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และชี้แนะแก่นักเรียนได้
3. ผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนเพื่อส่งเสริม และช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ให้ประสบผลสำเร็จด้านการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำนวน 388 คน ปีการศึกษา 2561

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 608-609) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดห้องเรียนเป็นเกณฑ์สุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน

3.1.1.1 เจตคติต่อการเรียน

3.1.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.1.3 ความคาดหวังในการศึกษาต่อ

3.1.1.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน

3.1.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน

3.1.2.1 คุณภาพการสอนของครู

3.1.2.2 ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร

3.1.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3.1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.1.3.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าการเรียนรู้เท่าใด ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายาม การเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะ โดยมีองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สติปัญญา แรงจูงใจ วัดได้จากระดับผลการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนที่คาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน เช่น การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ ชอบที่จะเรียนในวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปด้วยดีมีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จที่ตั้งใจ

2.3 ความคาดหวังในการศึกษาต่อ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง ลักษณะการคบเพื่อนของนักเรียนกิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อน

3. ปัจจัยด้าน โรงเรียน หมายถึง ลักษณะทางโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ ที่คาดว่าจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย

3.1 คุณภาพการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพทางการสอนในวิชาต่าง ๆ ของครู

3.2 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง ความเอาใจใส่ ส่งเสริมการเรียนการสอน และกิจกรรมทางการเรียนการสอนของผู้บริหาร โรงเรียน

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง การที่ครูให้ความสนิทสนมกับนักเรียน การเป็นกันเองกับนักเรียน การเข้าใจจิตใจของนักเรียน ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความเอาใจใส่ต่อนักเรียนโดยทั่วถึงกัน

4. ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ลักษณะครอบครัวของนักเรียนที่คาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

4.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของผู้ปกครอง

4.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง ลักษณะที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และญาติพี่น้องมีความผูกพันรักใคร่ปรองดองกัน ร่วมปรึกษาปัญหา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นภายในครอบครัว

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 หมายถึง หน่วยงานในกำกับดูแลของสำนักคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บริบทของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บริบทของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 (2559) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้ง 18/1 หมู่ที่ 15 ตำบลบางหัวเสือ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 2,689 คน จำนวนครูและบุคลากร ทั้งสิ้น 194 คน เขตพื้นที่บริการ ได้แก่ ตำบลบางหัวเสือ ตำบลบางหญ้าแพรก ตำบลสำโรงเหนือ ตำบลสำโรงใต้ ตำบลสำโรงกลาง ตำบลบางด้วนใน ตำบลบางด้วนนอกและตำบลปากน้ำ

ปรัชญาของโรงเรียน ความเป็นเลิศทางวิชาการและคุณธรรม

คำขวัญของโรงเรียน ประพฤติชอบ กอปรความรู้ ต่อสู้งาน

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ตามมาตรฐาน โรงเรียนในฝันและมาตรฐานโรงเรียนสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย ก้าวไกลสู่ความเป็นพลโลก รักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ก้าวสู่มาตรฐานสากล
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานศึกษากำหนด

3. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทั้งด้านกีฬา ศิลปะและนันทนาการ
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนนำแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนในฝันมาบูรณาการกับหลักสูตรให้เหมาะกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพึ่งตนเองได้ เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งบนพื้นฐานความเป็นไทยอย่างยั่งยืน
5. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษา และการบริหารจัดการ
6. ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ครูมืออาชีพ
7. สร้างภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อระดมทรัพยากร มีส่วนร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา
8. ส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา
9. พัฒนาเสริมสร้างให้ครู บุคลากร ผู้เรียน ชุมชน มีความรู้และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ก้าวสู่มาตรฐานสากล
2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานศึกษากำหนด
3. สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทั้งด้านกีฬา ศิลปะและนันทนาการ
4. สถานศึกษามีการนำแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนในฝันมาบูรณาการกับหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพึ่งตนเองได้
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษา และการบริหารจัดการ
6. สถานศึกษาส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ครูมืออาชีพ โดยจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการ มุ่งสู่ความเป็นพลโลก มีการใช้แหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างคุ้มค่าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
7. สถานศึกษามีภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อระดมทรัพยากร มีส่วนร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา
8. สถานศึกษาส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา
9. ครู บุคลากร ผู้เรียน ชุมชนมีความรู้และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ พุทธศักราช 2553

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรโรงเรียน เพื่อให้ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียนมีแนวปฏิบัติ ดังนี้ (โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ, 2559)

1. ระดับการศึกษา กำหนดหลักสูตรเป็น 2 ระดับ ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตามแนวภารกิจหลักของการจัดการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน ดังนี้

1.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับเน้นให้นักเรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดวิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็น 9 โปรแกรมการเรียน คือ

- 1.1.1 โปรแกรม วิทยาศาสตร์ ชีว-เคมีอุตสาหกรรม
- 1.1.2 โปรแกรม วิทยาศาสตร์ คณิต-ฟิสิกส์
- 1.1.3 โปรแกรม MEP
- 1.1.4 โปรแกรม คณิต-อังกฤษ
- 1.1.5 โปรแกรม อังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ
- 1.1.6 โปรแกรม ธุรกิจอุตสาหกรรม
- 1.1.7 โปรแกรม การงานอาชีพ
- 1.1.8 โปรแกรม พลศึกษา
- 1.1.9 โปรแกรม ศิลปศึกษา

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านสนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพมุ่งพัฒนาตนเองและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ ได้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 9 โปรแกรมการเรียน คือ

- 1.2.1 หลักสูตร Intensive program
- 1.2.2 หลักสูตร Gifted program
- 1.2.3 โปรแกรม ชีวเคมีอุตสาหกรรม
- 1.2.4 โปรแกรม วิศวกรรมอุตสาหกรรม
- 1.2.5 โปรแกรม ศิลปะศาสตร์
- 1.2.6 โปรแกรม ภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ
- 1.2.7 โปรแกรม ธุรกิจอุตสาหกรรม/ ตรีศึกษา-สาขาวิชาการบัญชี
- 1.2.8 โปรแกรม เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
- 1.2.9 โปรแกรม วิทยาศาสตร์การกีฬา

2. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ในหลักสูตร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรประกอบด้วย องค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน 8 กลุ่มสาระ คือ

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์
- 2.4 สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม
- 2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 ศิลปะ
- 2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.8 ภาษาต่างประเทศ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมเสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตัวเอง รู้รักสิ่งแวดล้อมสามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมายวางแผนชีวิตทางด้านการเรียนและ

อาชีพสามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสมนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนในหลักสูตร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย

3.2.1 กิจกรรมลูกเสือเนตรนารีและทางศึกษาวิชาทหาร

3.2.2 กิจกรรมชุมนุม

3.2.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสามารถในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความสำคัญต่อสังคม มีจิตสาธารณะ

4. การจัดเวลาเรียน

มีการจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี ทั้งการจัดเวลาเรียนในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งต้องจัดให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสม ดังนี้

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมโดยเน้นรายวิชาพื้นฐาน 66 หน่วยกิต (นก.) และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมโดยเน้นรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิต (นก.) และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด (โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ, 2559)

5. วิธีประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้มีการประเมินการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ดังนี้

1. ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้นสำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนตามแนวทางการจัดกระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. นำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ รวมทั้งนำผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินผลการเรียนปลายภาคเรียนหรือปลายปีด้วย วิธีการประเมินมีการใช้วิธีที่หลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้ กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี โดยคำนึงถึงธรรมชาติวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นสำคัญ โดยน้ำหนักความสำคัญของการประเมินระหว่างภาคมากกว่าประเมินผลปลายภาคเรียนหรือปลายปี

3. การประเมินสรุปผลการเรียน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนที่ผ่านการเรียนรู้ในแต่ละช่วงเวลาหนึ่ง ประกอบด้วย

3.1 การประเมินหลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการและการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้จะนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

3.2 การประเมินผลการเรียนรู้ปลายภาคเรียนและปลายปี เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์และสรุปตัดสินความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ แยกเป็นรายวิชาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีสำหรับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และรายภาคสำหรับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การตัดสินผลการเรียน แยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

1. กรณีได้รับการตัดสินผลการเรียน ใช้ตัวเลขแสดงผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังนี้
 - ระดับผลการเรียน 4 คือ ผลการเรียนดีเยี่ยม ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
 - ระดับผลการเรียน 3.5 คือ ผลการเรียนดีมาก ได้คะแนนร้อยละ 75-79
 - ระดับผลการเรียน 3 คือ ผลการเรียนดี ได้คะแนนร้อยละ 70-74
 - ระดับผลการเรียน 2.5 คือ ผลการเรียนค่อนข้างดี ได้คะแนนร้อยละ 65-69
 - ระดับผลการเรียน 2 คือ ผลการเรียนน่าพอใจ ได้คะแนนร้อยละ 60-64
 - ระดับผลการเรียน 1.5 คือ ผลการเรียนพอใช้ ได้คะแนนร้อยละ 55-59
 - ระดับผลการเรียน 1 คือ ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนร้อยละ 50-54
 - ระดับผลการเรียน 0 คือ ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนร้อยละ 0-49

2. กรณีรอการตัดสินหรือยังตัดสินไม่ได้ ใช้ตัวอักษร “ร” แสดงผลการเรียน ซึ่งมีสาเหตุมาจากกรณีเวลาน้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด การไม่เข้ารับการประเมินที่สำคัญหรือการไม่ส่งชิ้นงานที่สำคัญ สาเหตุใดสาเหตุหนึ่งหรือทั้งสองหรือทั้งสามสาเหตุ

กรณีผู้เรียนได้รับผลการเรียน “0” ให้ดำเนินการซ่อมเสริม ปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนในสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาคที่ได้ระดับผลการเรียน “0” โดยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาคที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจนผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาคครบทุกสาระการเรียนรู้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้เสร็จภายใน 60 วันของภาคเรียน/ ปีถัดไป และให้ได้ระดับผลการเรียนใหม่ไม่เกิน “1”

กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “ร” ด้วยเหตุสุดวิสัย ให้ดำเนินการแก้ไขตามสาเหตุ ทั้งนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วันของภาคเรียน/ ปีถัดไป และให้ได้ระดับผลการเรียนตามปกติ (ตั้งแต่ 0-4)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึง หลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานความเป็นไทย และความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ตามความถนัดและความสามารถของแต่ละคน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 นี้จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเกณฑ์ปกติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทางด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทรงชนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักการเหตุผล และความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. มีวินัยใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. แต่มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาอาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบบสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร ต้องสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้

ระบบการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งที่ช่วยสะท้อนการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 3-8)

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักวิชาการหลาย ๆ ท่าน จึงได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

Good (1973, p. 7) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) หรือการพัฒนาทักษะในการเรียนซึ่งพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูให้หรือทั้งสองอย่าง

Anatasi (1976, p. 107) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา สังคม แรงจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจสังคมแรงจูงใจ เป็นต้น

Carter (1982, p. 4373-A) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำพบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนไม่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

Pittman (1993, p. 4270-A) ได้ศึกษาผลขององค์ประกอบของผลผลิตทางการศึกษาที่มีต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีอิทธิพลต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

มณีรัตน์ สิงหเดช (2550, หน้า 49) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง และแสดงออกในรูปความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้โดยอาศัยเครื่องมือทางจิตวิทยา และแสดงออกในรูปความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้โดยอาศัยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ขนิษฐา บุญภักดี (2552, หน้า 10) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป และพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั่วไปมักอยู่ในรูปคะแนน หรือเกรดที่ได้จากโรงเรียน

เกล้า จักทอน (2553, หน้า 16) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีความสัมพันธ์กับสติปัญญาของแต่ละบุคคล

รัชชัย สุภคิษฐ์ (2556, หน้า 20) ได้ให้ความหมายว่า ปัจจัย หมายถึง เหตุอันเป็นทางให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เป็นสิ่งที่มีส่วนส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความสามารถในการเรียน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน

พรชัย ทุมพั้ง (2558, หน้า 26) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยตัดสินเป็นระดับผลการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายาม การเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะ โดยมีองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สติปัญญา แรงจูงใจ วัดได้จากระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Harvighurst and Neugraten (1970, p. 159) ได้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบ 3 ประการ ซึ่งเป็นสิ่งตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด
2. ชีวิตและการอบรมในครอบครัว
3. ประสิทธิภาพของโรงเรียน
4. ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต

Caroll (1971, p. 72) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระบบโรงเรียนของนักเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน มี 3 ประการ คือ

- 1.1 ความถนัดทางการเรียน เป็นความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลที่สามารถเรียนได้ดีในบางวิชา

1.2 ความสามารถที่จะเข้าใจคำสอน ซึ่งเป็นส่วนผสมกันระหว่างเซวี่ปัญญาทั่วไป และความเข้าใจภาษา เป็นความสามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็ว เข้าใจคำอธิบายของครู สามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหานั้น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

1.3 การอุทิศเวลาให้กับการเรียน เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะทุ่มเทความเข้าใจ ความสนใจ และเวลาให้กับการเรียนอย่างจริงจัง

2. องค์ประกอบภายนอก มี 2 ประการ คือ

2.1 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่โรงเรียนจัดการศึกษาให้ตามความสามารถของแต่ละคน คือ จัดระยะเวลาให้พอเหมาะกับการเรียนในวิชานั้น เช่น ไม่จัดเวลาเรียนคณิตศาสตร์ติดต่อกันมากเกินไปจนเกินไป หรือ ไม่จัดเวลาเรียนให้นักเรียนมากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถที่จะรับได้ เป็นต้น

2.2 ประสิทธิภาพในการสอน เป็นประสิทธิผล ซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งเป็นผลจากการครูผู้สอนและการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร

Klausmeier and William (1975, pp. 28-29) ได้ให้ความสำคัญของคุณลักษณะของผู้เรียนว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากองค์ประกอบอื่น ๆ คือ คุณลักษณะของครู พฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูสอน คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกนอกจากนี้ยังอธิบายเพิ่มเติมว่าองค์ประกอบด้วยคุณลักษณะของผู้เรียนนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยอีก 6 ประการ ดังนี้

1. ความพร้อมทางสมองที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา และความสามารถด้านความรู้ความคึกคึกทั้งพื้นฐานความรู้เดิม
2. ความพร้อมทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางด้านทักษะรวมทั้งสุขภาพ
3. คุณลักษณะทางจิตใจที่รวมความสนใจ ค่านิยมและบุคลิกลักษณะ
4. เพศ
5. อายุ
6. ภูมิหลังทางครอบครัว

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รู้ถึงโลกกว้างทางการศึกษา ความถนัด ความเหมาะสม และความสามารถของตนเอง เมื่อมีความพร้อมที่จะศึกษาและประกอบอาชีพตามความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษามาจากการศึกษาของนักจิตวิทยาและนักการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาด้วย จึงได้มีการศึกษาและนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

Bloom (1976, pp. 167-169) ได้ศึกษาถึงสถานการณ์การเรียนรู้เพื่อการรอบรู้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตรงตามความมุ่งหมายของโรงเรียน หรือผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบหรือกลุ่มของตัวแปร 3 กลุ่ม คือ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive entry behavior) หรือตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ความถนัดก่อนเรียน หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน ซึ่งมีผลถึงร้อยละ 50 ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ คือ

1.1 ผลการเรียนที่สะสมมา

1.2 ความรู้พื้นฐานที่จะต้องนำมาใช้ในการเรียนต่อ

1.3 ความฉลาดหรือสติปัญญาซึ่งเกิดจากกรรมพันธุ์และการเรียนรู้

2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะทางด้านจิตพิสัย (Affective entry characteristics)

หรือตัวแปรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจก่อนเรียน ซึ่งมีผลร้อยละ 25 หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะแสดงออก เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้แก่ ผลรวมด้านความสนใจ ความมานะ ตั้งใจ ความขยัน ความสนใจในวิชาที่เรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียนและการยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of instruction) ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่ มีผลร้อยละ 25 Bloom ได้กล่าวว่า จากการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนนักเรียนประมาณ 30 คน หรือมากกว่า พบว่า ผู้สอนได้ใช้ความพยายามหรือความตั้งใจในการจัดชั้นเรียนมากกว่าจะใช้กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการสอนว่าจะมีคุณภาพหรือไม่นั้น Bloom ให้พิจารณาจากพฤติกรรมครูที่เป็นไปเพื่อการเสนอแนะหรือแนะนำ การเปิดโอกาสหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการใช้วิธีเสริมแรง ไม่ว่าจะเป็นแรงเสริมเชิงนิมิตหรือนิเสธ ซึ่งเหมาะกับสถานการณ์ ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

แนวคิดนี้สรุปว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ พฤติกรรมนำเข้ ด้านพุทธิพิสัย คุณลักษณะนำเข้ด้านจิตพิสัย และคุณภาพของการเรียนการสอนซึ่งผลการศึกษาของพบว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัวร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงร้อยละ 90 เฉพาะพฤติกรรมนำเข้ด้านพุทธิพิสัย สามารถอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 50 ส่วนคุณลักษณะนำเข้ด้านจิตพิสัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25 ในระยะต่อมามีผู้สนใจศึกษาปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมายที่มีอิทธิพลต่อผลการศึกษา เช่น Anatasi (1976, p. 142) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านสติปัญญาแล้วยังมีปัจจัยทางด้านอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม แรงจูงใจ และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วย

ปัจจัยด้านผู้เรียน

อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียน ครู และโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์: การวิเคราะห์ห่อภิมาณด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น และวิธีการของกราส ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (0.388) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (0.294) และปัจจัยด้านครู (0.157) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้เรียน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในการเรียนเมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน คือ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ ความสัมพันธ์กับเพื่อน (บุศรา เต็มรัมย์, 2558, หน้า 29)

เจตคติต่อการเรียน

เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พจนานุกรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า "Aptus" หมายถึง ความเหมาะสมพอดี ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม Anatasi (1976, pp. 479-780) ให้ความหมายว่า เจตคติ เป็นความโน้มเอียงที่แสดงออกในความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ประเพณี หรือสถาบันต่าง ๆ เจตคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่อ้างอิงได้จากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมาทางภาษาและมีใช้ภาษา

Allport (1973, p. 3) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนด ทิศทางของปฏิบัติการระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
 2. การสร้างความรู้สึกรู้จักจากประสบการณ์ของตนเอง
 3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน
 4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน
- Belkin and Skydell (1979 อ้างถึงใน พัทธา ทิปยทัศน์, 2554) ให้ความสำคัญของเจตคติว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ได้ให้ความหมายของ เจตคติ (Attitude) ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือทางต่อต้านก็ได้
- ลักขณา สรีวัฒน์ (2549, หน้า 69) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเห็นว่า ความรู้สึกเป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความคิดเห็นเป็นองค์ประกอบทางสติปัญญา และท่าทีเป็นองค์ประกอบด้านพฤติกรรม
- ชูชีพ อ่อน โลกสูง (2550, หน้า 69) ได้ให้ความหมายของเจตคติ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้า (สิ่งของ เหตุการณ์ สถานการณ์ ประสบการณ์) ที่เรารู้จักอยู่เข้าใจแล้วมีแนวโน้มให้เรามีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้น
- เกษรชัย และหิม (2550, หน้า 439) กล่าวว่า เจตคติต่อสาขาวิชาที่เรียน หมายถึง ลักษณะด้านความรู้สึกท่าทีหรือการแสดงออกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
- ระพิน ภิญโญ (2550, หน้า 6) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือแนวโน้มที่คิดไว้ว่าจะจะเป็นความคิดของนิสิตที่มีต่อการเรียนในสาขาวิชาที่เรียน
- ลักขณา วาทิน (2551, หน้า 4) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดที่แสดงออกทางพฤติกรรมภายนอกที่สามารถสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในที่สังเกตไม่ได้พฤติกรรมเหล่านี้ จะเกิดจากความรู้สึกที่ดีต่อวิชาเรียน ผู้เรียนพยายามศึกษาหาความรู้ ผู้เรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนพฤติกรรมดังกล่าวเป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ศักดิ์ไทย สุรกีจาวร (2556) สรุปลักษณะเจตคติไว้ว่า 1) เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ 2) เจตคติมีลักษณะที่คงทนอยู่นานพอสมควร 3) เจตคติมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว คือจะบอกลักษณะดี ไม่ดี ชอบ ไม่ชอบ เป็นต้น 4) เจตคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนอง

ต่อที่หมายของเจตคติ 5) เจตคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และบุคคลกับสถานการณ์ นั่นคือ เจตคติย่อมมีที่หมายนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อการเรียน เป็นต้นว่า คน สิ่งของ เหตุการณ์ ประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียน ที่ทำให้แสดงพฤติกรรมทางการเรียนออกมา เช่น ตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน หรือไม่สนใจหนีเรียน มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบในการเรียน เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

Gardner and MacIntyre (1993, pp. 1-11) ได้สรุปเกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สองไว้ว่า ประกอบด้วย ความเป็นปัญหา ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียน เจตคติของภาษา แรงจูงใจ และความวิตกกังวลทางภาษา

McCrory and Zhang (2009) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครูมัธยมศึกษา พบว่า เจตคติ มีส่วนร่วม และความชอบสามารถใช้เป็นตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้

ทิพรัตน์ ลิ้มพสุ (2534 อ้างถึงใน ชลลดา ชลสวัสดิ์, 2555, หน้า 32) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และพบว่า นักเรียนทุกชั้นเรียนมีเจตคติที่ พบว่า นักเรียนทุกชั้นเรียนมีเจตคติที่ต้องการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์และภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก

อาดัม ยูโซะ (2556) ได้วิจัย พบว่า ผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยแนวคิดวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ด้วยแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคมอยู่ในระดับมาก

วิดาต หะยีตาฮ์ (2556) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) เท่ากับร้อยละ 74.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 และจัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสามารถระดับดี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความสามารถในการแก้ปัญหาวิชาเคมีหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) เท่ากับร้อยละ 71.51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนวิชาเคมี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า เจตคติมีความสำคัญที่ควรนำมาศึกษา เพราะเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่จะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื่องจากแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคล ที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ใน แนวทางเดียวกัน ดังนี้

Brown (1991, pp. 121-122) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับเคลื่อนดูแลกระตุ้นสภาวะ ทางอารมณ์หรือความปรารถนาภายในที่ผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงออกความต้องการหรือ แรงขับภายในเขตเอกตบุคคล (Individual) จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อม

Hunter (1995, p. 4 อ้างถึงใน พิมพ์ประกาศา อรัญมิตร, 2552) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะของความต้องการหรือความปรารถนาที่กระตุ้นให้คนเราทำสิ่งต่าง ๆ ตามต้องการ

Spafford, Pasce and Grosser (1997 อ้างถึงใน พิมพ์ประกาศา อรัญมิตร, 2552, หน้า 32) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความตั้งใจของบุคคลแต่ละคนที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีเพื่อบรรลุความสำเร็จที่ตั้งใจอย่างดีเลิศ

การตี อนันต์นารี (2551, หน้า 112) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้อิทธิพล กระทำกิจกรรมหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทางซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้ คือ แรงดันที่ทำให้บุคคลกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จ หรือพูดว่าเป็นแรงชักนำจากสิ่งที่มาทำให้ เราเกิดความต้องการ (Needs) เกิดแรงขับเคลื่อน (Drive) ความปรารถนา (Desire) ขึ้นมาให้บุคคล แสดงพฤติกรรมไปในแนวทางใดทางหนึ่ง แรงจูงใจเป็นกำลังก่อให้เกิดพฤติกรรมด้วยกันเราภายใน ตัวบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเช่นเมื่อขายน้ำจึงดำเนินการ ไปแสวงหาน้ำ เป็นต้น

McClelland (1953, pp. 163-168) เน้นสาระสำคัญของแรงจูงใจขั้นพื้นฐานของบุคคลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศมีความสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จและมีความกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับ ของคนอื่นต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอกของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่บุคคล แสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้ได้มาซึ่งอิทธิพล มีเหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเราจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ หากทำอะไร ได้เหนือกว่าคนอื่นผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนบรรลุ ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่น McClelland ให้เน้นความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่าแรงจูงใจประเภทอื่น โดยได้จัดทำกิจกรรมเพื่อฝึกอบรมให้บุคคลในระยะเริ่มแรก McClelland ได้ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับนักเรียนเพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญ และมีประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ย่อมมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 224-231 อ้างถึงใน วัชรรา จรุงผล, 2549, หน้า 20-21) กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต โดยครูมีหน้าที่จะต้องส่งเสริม ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. เพิ่มความต้องการ และลดความกลัวการล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ ให้นักเรียนประสบความสำเร็จซ้ำ ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน

2. ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่ามีบทเรียนที่เรียนไม่ยากเกินไป ทำให้อุบัติการณ์มีโอกาสสำเร็จได้ โดยครูใช้วิธีแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วย และให้ฝึกทำทีละหน่วย เมื่อสำเร็จ ขึ้นตอนหนึ่งแล้วจึงฝึกขั้นต่อไป นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่างานยากหรือซับซ้อน และครูควร คอยดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะช่องทางที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง

3. ชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นว่า ในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งธรรมชาติ ของคนเรานั้นมักชอบการเลียนแบบ มีความพยายามและไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น ดังนั้น ถ้านักเรียนได้ตัวอย่างที่ดีเป็นตัวแบบ ก็จะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนี้ จะต้องสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน การรู้จักจุดบกพร่องในการทำงานของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมให้เป็นบุคคล ที่สังคมต้องการ สอดคล้องกับปทัสถานและค่านิยมของสังคมของสังคมก็จะพัฒนาตนเองไปสู่ การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. พยายามควบคุมความอ่อนแอและทอดถอย อันเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จ ในการเรียน นอกจากนี้ ครูจะต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนให้รู้สึกอบอุ่น เป็นมิตร ไม่เคร่งเครียด และวิตกกังวลจนเกินไป

แพรวพรรณ เปลียนภู (2542, หน้า 325) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความต้องการของมนุษย์ที่จะทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม

ธัญกร คำแวง (2552, หน้า 34) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นพลังขับหรือช่วยผลักดันให้ทัศนคติเกิดความปรารถนาที่จะเรียนให้สำเร็จ โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความกระตือรือร้น ชอบเสี่ยง และชอบทำงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะชนะไม่กลัวอุปสรรค

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ มีความต้องการชัยชนะ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรค มีความพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคเพื่อให้ได้รับความสำเร็จ โดยครูเป็นผู้ที่สามารถสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสอดคล้องกับ Lightbown and Spada (1993, pp. 33-35) ได้สังเคราะห์งานวิจัยและได้สรุปไว้ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ แรงจูงใจความสามารถบุคลิกภาพชาวปัญญา และแบบการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุขุม มูลเมือง (2539, หน้า 152) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมีอิทธิพลเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับชลดา ชลสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง สอดคล้องกับ พัทธวีภา มณีดำรงกิจ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน สรุปแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ความคาดหวังในการศึกษาต่อ

ความคาดหวัง (Expectation theory) เป็นความเชื่อหรือความคิดอย่างมีเหตุผล ในแนวทางที่เป็นไปได้ หรือเป็นความหวังที่คาดการณ์ว่า ต้องการจะได้ในอนาคตของบุคคล ความคาดหวังจึงเป็นสภาวะทางจิตที่บุคคลคาดคะเนล่วงหน้า แต่บางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็นหรือ

ควรเกิดขึ้นตามความเหมาะสม (มะแอน ราโอบ, 2551 หน้า 10) ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความคาดหวังในการศึกษาต่อดังนี้

Clay (1998, p. 252 อ้างถึงใน นิวัติ อัญญะมณี, 2551, หน้า 8) ได้กล่าวถึงความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่า เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดึงมาเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีหวังไว้

วิศิษฐ์ วิเศษเชียรกุล (2541, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นสถานะทางจิตที่เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือเป็นความคิดเห็นอย่างมีวิจารณ์ญาณของบุคคลที่คาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรมี ควรจะเป็น หรือควรเกิดขึ้น

สุรางค์ จันทร์เอม (2542, หน้า 126) กล่าวว่า ความคาดหวัง คือ อันดับของจุดหมายที่บุคคลตั้งไว้ เป็นความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ ชีวิตของคนเราทุกคนต้องขึ้นอยู่กับความคาดหวังด้วยกันทั้งสิ้น พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกไปในปัจจุบัน เราย่อมคาดหวังผลในอนาคต ฉะนั้น ความคาดหวังจึงเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคล

จันทร์สุสุขสวัสดิ์ (2546, หน้า 11) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นสิ่งที่บุคคลมุ่งหวังหรือคาดคะเนในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาให้เป็นไป

ธีรพันธ์ อิมอุไร (2548, หน้า 29) สรุปความหมายของความคาดหวังในการศึกษาต่อว่าเป็นความปรารถนาในการศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษา ในสายอาชีพ หรือสายสามัญ

วรรณวนา พิทักษ์สงคราม (2550, หน้า 19) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นการคาดการณ์ถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์หรือการกระทำของตนเองในลักษณะที่ว่าใครทำอย่างไร ก็ควรได้รับผลอย่างนั้น ดังนั้น บทบาทที่คาดหวังนี้จะออกมาในรูปของการกระทำที่บุคคลคิดว่าควรทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ ที่ตนครอบครองอยู่ในชีวิตจริง สิ่งที่คาดหวังไว้จะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนเราเกิดการตื่นตัวได้

อุดมพร ดันตนะรัตน์ (2531, หน้า 9 อ้างถึงใน มานพ อุบลทิพย์, 2549, หน้า 10) ได้เสนอแนะข้อควรพิจารณาในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ 2 ประการ คือ

1. พิจารณาว่าเป้าหมายที่จะไปสู่มีคุณค่ามากน้อยเพียงไร
2. พิจารณาว่าสิ่งที่กระทำนั้น สามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงไร

ความสัมพันธ์ทั้ง 2 ประการดังกล่าวนี้จะป็นองค์ประกอบหรือตัวชี้แห่งความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจของแต่ละคนในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในการกระทำต่าง ๆ บุคคลจะมีการตั้งจุดหมาย หรือคาดหวังเพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จตามที่บุคคลคาดหวังเอาไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของแต่ละบุคคล และสภาพแวดล้อมที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญไม่น้อยที่จะทำให้ความคาดหวังนั้นเป็นจริงขึ้นมา

สรุปได้ว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป ซึ่งจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคาดหวังในการศึกษาต่อส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสอดคล้องกับ มะแอน ราโอบ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี พบว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยคาดหวังว่าจะศึกษาต่อด้านสามัญและศาสนาตามความถนัด จุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อ เพราะว่าการจะมีหน้าที่การงาน และอาชีพที่มั่นคงได้ในอนาคต รวมทั้งคาดหวังที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตาม สาขาที่เลือกศึกษา ผู้ปกครองให้บุตรตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกอาชีพ สำหรับนักเรียนที่คาดหวังว่าจะไม่ศึกษาต่อจะออกมาทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัวก่อน ถ้ามีโอกาสก็จะศึกษาต่อ สอดคล้องกับ พงศ์ อินทรประเสริฐ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อ นักเรียนมีความคาดหวังในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พรชัย ทุมพอง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.477 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม ระดับปานกลาง สอดคล้องกับ อมรรัตน์ โพธิตาปะนะ (2543) ได้ศึกษาอิทธิพลของวัฒนธรรมโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์อิทธิพล พบว่า ระดับความคาดหวังในการการศึกษา มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 1.13, 0.65 และ 0.08 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ความคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ความสัมพันธ์กับเพื่อน

การเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นธรรมชาติของภาวะปกติของวัยรุ่น โดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความรู้สึกมั่นคงในจิตใจตน เมื่อวัยรุ่นเข้าร่วมกลุ่มจะมีความสัมพันธ์สร้างกิจกรรมร่วมกันขึ้นมา รวมทั้งสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่มด้วย เด็กวัยรุ่นจะมีความเคารพและภักดีต่อกฎเกณฑ์ของกลุ่มทำสิ่งต่าง ๆ ที่เหมือนกัน เมื่อมีปัญหา มักขอคำปรึกษาจากเพื่อนมากกว่าบิดามารดา กลุ่มเพื่อนจึงเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากสำหรับวัยรุ่น (อรสา สร้อยคำ, 2550, หน้า 23)

David (1971, p. 578 อ้างถึงใน มะแอน ราโอบ, 2551) พบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นมาก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นน้อย

Riley and Conaty (1994 อ้างถึงใน พูลศรี ม่วงแพร, 2546, หน้า 13) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดอิทธิพลทางลบ เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากแรงกดดันของกลุ่มเพื่อนเพื่อต่อต้านกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดจากการชักจูงของเพื่อนและความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสภาพต่าง ๆ ภายในชั้นเรียน โดยมีพื้นฐานมาจากการขาดความรักและความเอาใจใส่จากทางบ้าน จึงทำให้นักเรียนหาทางออกในทางที่ไม่เหมาะสม

2. ความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดอิทธิพลทางบวก เป็นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่จะช่วยส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนให้เป็นที่ไปในแนวทางที่พึงประสงค์ มักเกิดกับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีความอบอุ่น บิดามารดามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

Feldman and Newcomb (1973 อ้างถึงใน สุทธิณี ทองหล่อ, 2552, หน้า 52) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนไว้ดังนี้

1. กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โยงชีวิตภายในครอบครัวกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองกับชีวิตการทำงานในโลกกว้าง เพื่อทำหน้าที่ช่วยให้นักเรียนผ่านพ้นวิกฤตต่าง ๆ และทำให้มีความเป็นอิสระจากบ้านและครอบครัว

2. กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนและวิชาการได้ในบางโอกาสหรือบางสถานการณ์

3. เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งมาสามารถหาได้จากครูอาจารย์ชั้นเรียน หรือหลักสูตรที่กำหนดไว้ทั้งหมด

4. เพื่อนสามารถให้โอกาสแก่นักเรียนในการฝึกการอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลที่มีภูมิหลัง ความสนใจ และการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน

5. เพื่อนช่วยเสริมคุณค่าภายในกลุ่มให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และยากที่จะเปลี่ยนแปลงและอาจแสดงออกในรูปทำทนายและต่อต้านคุณค่าความคิดเก่า ๆ กระตุ้นสำนึกทางวิชาการและเป็นเครื่องทดสอบแนวความคิดประสบการณ์ใหม่ ๆ แนะนำการอาชีพ กระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนที่กำลังจะเปลี่ยนแนวคิด

6. กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น ช่วยตอบสนองความสนใจของนักเรียนที่ไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านวิชาการหรือล้มเหลวทางวิชาการมาแล้ว และเพื่อนมีส่วนในการชักจูงให้เลิกล้มการศึกษาหรือลาออกจากสถาบัน

7. กลุ่มเพื่อนช่วยทำหน้าที่ในการฝึกการเข้าสังคมแก่นักเรียนและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะมีผลต่อนักเรียนในการให้ความช่วยเหลือกันเมื่อสำเร็จออกไปทำงานแล้ว
ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2518, หน้า 134 อ้างถึงใน ฉัญฐ์ ศรีอินทร์, 2548, หน้า 26)
ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนว่ามี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกและความผูกพันต่อกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง ความสัมพันธ์แบบนี้จะสูญหายได้ง่าย

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นตัวเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปรายหรือสัมมนาทางวิชาการ ความสัมพันธ์แบบนี้จะมั่นคงยั่งยืน

ณรงค์ เส็งประชา (2538, หน้า 166) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 53) ได้สรุปความหมายของความสัมพันธ์กับเพื่อนว่าเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความห่วงใย โกลัซิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความรักและสามัคคี

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนถือเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนและทำงานร่วมกับเพื่อน ตลอดจนดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในโรงเรียนในระยะเวลาหนึ่ง ถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ก็จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้

ความสัมพันธ์กับเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสอดคล้องกับสำรวจน ชินจันทิก (2547) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ นคร เหมนาถ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ พุดดี อินทรประเสริฐ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมาก สรุปความสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัย จึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ปัจจัยด้านโรงเรียน

คุณภาพของการสอนของครู

การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูถือเป็นปัจจัยสำคัญ เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน เป็นผู้ให้ความรู้ และดูแลเอาใจใส่นักเรียน คุณภาพการสอนของครู เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ ซึ่ง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2548, หน้า 5-6) กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินงานปฏิรูป การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการว่า มีการกำหนดเป้าหมายหลักในการปฏิรูปการศึกษา คือ การเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากลในระดับสากลภายในปี พ.ศ. 2550 โดยสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้ กำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อ การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านครู ดังนี้

มาตรฐานด้านครู มี 2 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ 8 ครูมีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ และครู มีเพียงพอ มี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. ครูมีลักษณะที่เหมาะสม
2. ครูจบระดับปริญญาตรีขึ้นไป
3. ครูสอนตรงตามวิชาเอก วิชาโท หรือความถนัด
4. ครูได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนตามที่คุรุสภากำหนด
5. สถานศึกษามีจำนวนครูตามเกณฑ์

มาตรฐานที่ 9 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 8 ตัวบ่งชี้ คือ ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใน 8 กลุ่มสาระ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ระบบการเรียนการสอนของครูจะได้ผลดีเพียงใดนั้น นอกจากความรู้ของครูแล้ว การดำเนินการสอนในชั้นเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของครูที่จะพยายาม กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเรียน (สงัด อุทรานันท์, 2526, หน้า 4) ครูต้องให้ความกระจ่างแก่บทเรียนที่สอน โดยใช้การอธิบายหรือใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน รู้จักการช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และมีจิตใจที่จะศึกษาเรื่องราวที่ครูสอน ครูต้องพยายามดึงความสามารถของนักเรียนให้ออกมาใช้ประโยชน์ในการเรียนอย่างเต็มที่

Bledsoe (1971, p. 122) พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการสอนของครูต่างกัน คือ กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่า กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

Good (1973, pp. 304, 588) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ 2 ลักษณะ คือ ความหมายของการสอนในระดับแคบ หมายถึง วิธีการที่ครูถ่ายทอดความรู้ อบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความคิด เจตคติและทักษะดังที่จุดประสงค์การศึกษาได้ระบุไว้ และความหมายของการสอนในระดับกว้าง หมายถึง การกระทำและการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของครูภายใต้สภาพการการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการสอน การจัดเตรียมอุปกรณ์

Bloom (1976, p. 7) เสนอว่าองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพ การสอน คือ

1. การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน
2. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องใช้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Reinforcement) ในการเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตัวเอง
4. ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนกล่าวคือจะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนให้ผู้เรียนทราบ

Bloom (1976, p. 133) ได้สรุปว่า คุณภาพการสอนมีความสำคัญในการตัดสินใจและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน คุณภาพการสอนสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางด้านพุทธิพิสัยได้อย่างน้อยร้อยละ 25

Soltis (1987, p. 4048-A อ้างถึงใน พูลศรี ม่วงแพร, 2546, หน้า 32) ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบทางด้านคุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Parkerson (1984, pp. 638-646) ที่ว่าคุณภาพการสอนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จันทร์ชดี มาพุทธ (2544, หน้า 11) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ครูควรจะเดินดูนักเรียนและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ครูควรใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย เช่น ใช้สื่อและเกมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ครูควรอธิบายให้ชัดเจนในชั้นเรียน การสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่เด็ก คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรใช้เทคนิคการโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน โดยการใช้คำถามแล้วให้นักเรียนตอบ ให้คำยกย่องชมเชย เมื่อนักเรียนทำงานหรือตอบได้ถูกต้อง

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542, หน้า 180) เห็นว่าในการเข้าสู่คุณภาพการศึกษาคุณลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการให้ต้องมีต้องประกอบด้วย

1. รักการสอน เข้าใจผู้เรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบ
2. มีความคิดสร้างสรรค์ นักแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติเชิงบวก
4. รู้วิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา
5. มีความรู้เรื่องสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ โครงสร้างทางสมอง การทำงานของ

จิตวิทยาการเรียนรู้

6. มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจ การอธิบายด้วยเหตุด้วยผล การรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม การฝึกสมาธิ เป็นต้น

7. สามารถใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ และเทคนิคการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

8. มีทักษะการประเมินผลการเรียน การซ่อมเสริม การวิจัยในชั้นเรียน

สันต์ ธรรมบำรุง (2526 อ้างถึงใน พรชัย ทุมพัง, 2558, หน้า 39) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของครูไว้ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรมีความรู้

1.1 ในเนื้อหาวิชาที่สอน เหตุผล ที่มาของความรู้ ความสำคัญ และความสัมพันธ์ของความรู้

- 1.2 ผู้สอนควรรู้จักผู้เรียน

1.3 ผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่องการบริหารงาน โดยเฉพาะทางด้านวิชาการ การเตรียมการ การจัดการสอน การประเมินผล เป็นต้น

2. ครูผู้สอนควรมีความรักและความศรัทธา

2.1 ควรมีความรักและความศรัทธาในตัวผู้เรียนพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้เรียนอยู่เสมอ

2.2 ต้องมีความรักในวิชาที่ตนสอน

2.3 ควรมีความรักและศรัทธาในอาชีพอาจารย์

3. ผู้สอนควรมีความสามารถในการปฏิบัติงาน

คุณสมบัติของผู้สอนในสามประการนี้ ครูผู้สอนควรมีทักษะอย่างเพียงพอในการดำเนินการสอน รู้วิธีเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน เทคนิคในการจูงใจ เทคนิคในการให้คำปรึกษา เป็นต้น

จํานงค์ พรายเข้มแข (2529, หน้า 50 อ้างถึงใน จันทรชลิ มาพุทธ, 2544, หน้า 13) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับการสอน ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดี ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านจิตวิทยา หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จะบังเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความต้องการของผู้สอน ครูที่ดีต้องมีความชำนาญจะต้องพยายามปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะกับตัวเด็กอยู่เสมอ และการที่จะทำได้ดั่งนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้และเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาพอสมควร

2. องค์ประกอบทางกายภาพ หมายถึง ครูจะต้องมีความเข้าใจถึงอุปสรรคของการเรียนการสอนที่ขึ้นอยู่กับความบกพร่องทางกาย เช่น ความบกพร่องทางหู ตา แขน ขา สมอ รวมทั้งโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ที่เกิดเป็นประจำตัวเด็ก ครูผู้สอนจะต้องให้ความสนใจเพื่อหาทางแก้ไขด้วยการใช้วิธีการสอนแบบพิเศษนอกเหนือจากที่เคยทำ

3. องค์ประกอบทางวิธีการสอน หมายถึง เทคนิคหรือกลวิธีการสอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่ครูจะต้องใส่ใจ ค้นคว้าหาวิธีการแปลก ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับวิธีการสอนแต่ละครั้งอยู่เสมอ

องค์ประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง องค์ประกอบแรก ได้แก่ การรู้จักผู้เรียนเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม ผู้สอนควรรู้จักกับผู้เรียนเกี่ยวกับความต้องการ ความสามารถทางสติปัญญา ความสนใจ ความพร้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นต้น องค์ประกอบที่สอง คือ การวางแผนการสอนที่ดี ครูควรศึกษาเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วินิจฉัยภูมิหลังของผู้เรียน กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล องค์ประกอบที่สาม ได้แก่ การใช้เทคนิค

วิธีการสอนและเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม ใช้จิตวิทยาในการเรียนการสอน มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน องค์ประกอบที่ดี คือ การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของการจัดการเรียนการสอน โดยอาศัยข้อมูลต่าง ๆ

ราชันย์ บุญธิมา (2542, หน้า 316-362 อ้างถึงใน นพรัตน์ ชัยเรือง, 2551, หน้า 74) ได้ศึกษา พบว่า คุณภาพการสอนของครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ธีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2532, หน้า 79-80) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครูในจังหวัดตรัง สรุปผลการวิจัยว่า ครูไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องดีพอ รวมทั้งไม่รู้ไม่เข้าใจวิธีสอนที่ดี ที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย

นพรัตน์ ชัยเรือง (2551, หน้า 73) กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอบรม การช่วยเหลือให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายในการจัดการศึกษา และเป็นปัจจัยทางอ้อมที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษา

พรจันทร์ โปธินาค (2554, หน้า 39) กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพทางการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีกลยุทธ์ในการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อีกทั้งผู้สอนต้องมีการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้การสอนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน

พฤติ อินทรประเสริฐ (2553, หน้า 45) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น คุณภาพการสอนของครูเป็นคนประกอบสำคัญ ให้ได้ผลตามจุดหมายที่วางไว้ ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมของนักเรียนว่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการเรียนของนักเรียนจับมันรู้ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพการสอนของครู เช่น ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร การใช้สื่อการสอน การมีเทคนิควิธีการสอน เป็นต้น

ชลดา ชลสวัสดิ์ (2555, หน้า 40) ได้สรุปว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ครูจะต้องมีความชำนาญการในสาขาวิชานั้น ๆ และครูทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพจะให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปรับปรุงขึ้น

สิทธิพันธ์ ชูชื่น (2556, หน้า 40) ได้สรุปว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น คุณภาพการสอนของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญ ให้ได้ผลตามจุดหมายที่วางไว้ ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมของนักเรียน ว่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการเรียนของนักเรียนจะบรรลุผลได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพการสอนของครู เช่น ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร การใช้สื่อการสอน การมีเทคนิควิธีการสอน เป็นต้น

คุณภาพการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสอดคล้องกับปัญญา คำสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน และนักเรียน จำนวน 165 ห้อง จำนวน 2,950 คน พบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของครู และด้านความสามารถในการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับพัศตร์วิภา มณีดำรงกิจ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการสอนของครู อยู่ในระดับที่ดีเป็นที่น่าพอใจ สรุปคุณภาพการสอนของครู เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร

สำหรับความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

DeBevoise (1984, p. 14) กล่าวว่า ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารแสดงออกหรือมอบหมายให้ผู้อื่นกระทำไปพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

DeRoche (1987, p. 60) ได้สรุปลักษณะสำคัญของผู้บริหารในฐานะผู้นำทางวิชาการ ดังนี้

1. จัดให้มีการนิเทศทางด้านการเรียนการสอน
2. มีการติดตามประเมินผลการทำงานของครู
3. สนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์
4. สร้างทีมงานที่ดีและกระตุ้นให้มีการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม
5. มีการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
6. พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน

David and Thomas (1989, p. 21) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง บทบาทสำคัญของผู้บริหารที่จะเน้นกิจกรรมในการเรียนการสอน และปฏิบัติงานในห้องเรียนของครูเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารคนให้กระทำกิจกรรมทางด้านวิชาการให้ประสบผล

Krug (1992, p. 431 อ้างถึงใน จันทรชลิ มาพุทฺธ, 2544) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่สำคัญมี 5 ประการ ได้แก่

1. วางแผนนโยบาย วัตถุประสงค์ ภารกิจที่ต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน และมีการสื่อสารให้ครู ผู้ปกครองและนักเรียนเข้าใจตรงกัน
2. มีการบริหารการเรียนการสอนและบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตร ช่วยเหลือครูในการสอนและบริหารชั้นเรียน
3. ส่งเสริมให้คุณมีการพัฒนาตนเอง โดยจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
4. มีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและหาวิธีการที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านวิชาการและบูรณาการทางสังคม
5. ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน

Girvan (2001, p. 1) ได้กล่าวถึงผู้บริหารในฐานะผู้นำทางวิชาการว่าผู้บริหารถือเป็นแกนกลางของความพยายามในฐานะผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ผู้จัดระเบียบขององค์กรผู้นำและผู้ประเมิน เพื่อเป็นการรับประกันความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้สูงขึ้น

พุดดี อินทรประเสริฐ (2553, หน้า 48) ได้สรุปว่า ผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านวิชาการ มีภาวะความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สิทธิพันธ์ ชูชื่น (2556, หน้า 40) สรุปว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารน่าจะมีส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ จะต้องมีความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์สูงและมีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ

พัคตรีวิภา มณีดำรงกิจ (2559, หน้า 30) สรุปว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารที่แตกต่างกันย่อมให้ผลในการเรียนรู้ของนักเรียนที่แตกต่างกัน จึงเห็นได้ว่าความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารจะมีส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ จะต้องมีการภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์สูง และมีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสังคมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ

ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ จันทรานี สงวนนาม (2533) ได้ทำการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ อัญชลี ดวงกลาง (2536) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอ โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ทำการวิจัย พบว่า การสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ พุดดี อินทรประเสริฐ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สรุป ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ในการจัดการเรียนการสอนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไรก็ชัดเจนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกำลังใจและประสบความสำเร็จในการเรียน การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น โดยมีความเป็นมิตรกับนักเรียนช่วยชี้แนะให้นักเรียนอย่างเป็นลำดับขั้น ทำให้ผู้เรียนมีความอบอุ่นรู้สึกอยากเรียนรักการเรียน ตลอดทั้งครูควรชี้แนะให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนและขอความร่วมมือจากนักเรียนมากกว่าที่จะสร้างเงื่อนไขสร้างกฎระเบียบการเรียน อันจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียด เพราะความรับผิดชอบและวินัยในการเรียนนั้นจะต้องเกิดจากการตกลงกันทั้งสองฝ่าย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535, หน้า 362 อ้างถึงใน พรชัย ทุมพั้ง, 2558, หน้า 45)

Cogan (1975, pp. 135-139) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์กับนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้นยิ่งอาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด มีสิทธิ์จะพยายามพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุด

ได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่นิสิตเรียน นิสิตจะมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ทำให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและทำให้เกิดผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ประดิษฐ์ อุปรนัย (2540, หน้า 123-137) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนว่ามีหลายประการ คือ บุคลิกที่ดีบางประการของครูมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูดการ มีอารมณ์ขัน การใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครูพฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่คุณมีอยู่ กล่าวคือ ถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและเป็นคนมองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม และการที่ครูกระตุ้นแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นอกจากนี้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนยังเกิดขึ้นได้จากการที่ขอเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนบรรยากาศในชั้นเรียน และจะมีความน่าสนใจและสนุกนักเรียนจะเกิดความอยากรู้อยากเห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหว มีโอกาสแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่นักเรียนจะมองครูเป็นมิตรและเกิดความเป็นกันเอง

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543, หน้า 15) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้เด็กกล้าถามและกล้าแสดงความคิดเห็น เมื่อครูมองนักเรียนในแง่ดี มีความคาดหวังว่านักเรียนทำได้ นักเรียนก็จะพยายามทำตามความหวังนั้น

สาลินี วงษ์เส็ง (2546, หน้า 52) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากลูกกับนักเรียนมีความเข้าใจระหว่างกันก็จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 52) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนได้ว่า พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันหรือครูให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความรักและเอาใจใส่ให้ ความเป็นกันเองให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และสอบถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

บุศรา เต็มรัมย์ (2558, หน้า 57) สรุปว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูกับนักเรียนมีความเข้าใจกันระหว่างกันก็จะส่งผลให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้สำเร็จตามเป้าหมาย

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจาก ถ้าครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จะทำให้นักเรียนกล้าถามและกล้าแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความสบายใจในการเรียน และจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ วณาพร สาขนะ, ประวิต เอรารวรรณ์ และไพบุลย์ บุญชัย (2555) ได้ทำการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นปีช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบวัด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียน ที่มีทักษะชีวิตต่างกันระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มตาม พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนสุนันทา (2551 อ้างถึงใน อาตัม ยู โชะ, 2556) วิจัยเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ตามความคิดเห็นของครู ความต้องการหรือความคาดหวังในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ ผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานศึกษาอุดมศึกษา เห็นว่าเจตคติ ของครู บุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี การให้รางวัลและการลงโทษมีการปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ระดับปานกลาง สำหรับความต้องการหรือ ความคาดหวังนั้น ด้านเจตคติของครู บุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี และการให้รางวัลและการลงโทษ มีความต้องการและความคาดหวัง อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษาและการให้ รางวัลและการลงโทษอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ฌัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ปัจจัย ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน สาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัย ด้านโรงเรียนประกอบด้วย 1) คุณภาพการสอนของครู 2) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัวหรือบ้าน นับเป็นสถาบันแรกที่สำคัญที่เป็นตัวแทนผู้ให้การอบรมสั่งสอน สมาชิกใหม่ ตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตใหญ่ทั้งใกล้ชิดและยาวนานนับปี บ้านเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด และเป็นหลักสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และแนวทางในการดำรงชีวิตตามปกติให้แก่เด็ก บุคคลจะพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตเพียงโดย้อมขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดู ในระยะแรก ๆ คือ วัยทารก (ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2541, หน้า 54)

การันันท์ รัตนแสนวงษ์ (2546 อ้างถึงใน นคร เหมราค, 2555, หน้า 50) ได้พูดถึง ความสำคัญของสถาบันครอบครัวเกี่ยวกับการหล่อหลอมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็น การนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง โดยกล่าวว่า ครอบครัว เป็นองค์กรสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะครอบครัวจะมีบทบาทในการหล่อหลอมเยาวชนให้เป็นคนมีนิสัยรักการอ่าน ญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำบุตรหลานของตนให้รักการอ่าน แนะนำดูแลเอาใจใส่เรื่องการสะกดคำ ออกเสียงอย่างถูกต้อง จัดหาหนังสือที่มีภาพเหมาะสมกับ เยาวชนจูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ

นิศากร สนามเขต (2550, หน้า 21) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันแรกที่ดีเกี่ยวข้อง และมีความสำคัญต่อเด็กมากที่สุดเพราะนอกจากเป็นแหล่งให้กำเนิดมนุษย์แล้ว ยังต้องรอลงพื้นที่เกิดมาให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้ ครอบครัวจึงมีอิทธิพลในการถ่ายทอดทางความคิด ทักษะ และพฤติกรรมร่วมทางสร้างบุคลิกภาพของบุคคลในสังคม เพราะการที่เด็กต้องอาศัยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว จากญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดคนานมากเท่าใด เด็กก็ยอมรับเอา ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใกล้ชิดกับตนมากขึ้นเท่านั้น

นคร เหมราค (2555, หน้า 50) สรุปว่า ครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ที่ช่วยเหลือดูแลนักเรียนมีอิทธิพลต่อนักเรียนในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมให้นักเรียนต้องการเรียนรู้มีพฤติกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นกำลังใจสำคัญ เกื้อหนุนในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้บุคลิกภาพ คุณธรรม เป็นผู้แสดงการยอมรับและชมเชย เอาใจใส่ตามบทบาทและหน้าที่ต่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

สรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันที่จัดเตร้านักเรียน ดูแลนักเรียนและมีอิทธิพลต่อนักเรียน เมื่อพิจารณาด้านผลกระทบการเรียนรู้ พบว่าครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน นอกเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย คือ ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่นักเรียนเพื่อส่งเสริมให้แก่นักเรียนได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่งผู้ปกครองต้องควรจริงจังที่จะส่งเสริมให้นักเรียน ได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเต็มใจของนักเรียนเอง

อิรันท์ อนุวัช (2529, หน้า 102-103 อ้างถึงใน วิวัตร์ พงษ์สุภา, 2544, หน้า 16) พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองหรือบรรยากาศในบ้าน มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของ นักเรียนที่กล่าวได้ว่า บรรยากาศในบ้านการสนับสนุนของผู้ปกครองมีส่วนช่วยนักเรียนในด้าน การเรียนเป็นอย่างดีเป็นปัจจัยที่สำคัญ

ผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กเรียนดีขึ้นได้ตามข้อเสนอแนะของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528, หน้า 40-42 อ้างถึงใน จันทรัชติ มาพุทธ, 2544, หน้า 16) มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนโดยพูดคุยเพื่อหาข้อมูลกับนักเรียน
2. พกครูเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหา
3. จัดสิ่งแวดล้อมทางบ้านให้เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนของนักเรียน
4. จัดแบ่งเวลาให้เด็กอย่างถูกต้อง
5. ให้รางวัลเมื่อเด็กทำได้ตามเงื่อนไข
6. ทบทวนความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนมา

กาญจนา คุณารักษ์ (2534, หน้า 64-68) ได้กล่าวถึงการสนับสนุนบางประการที่ทางบ้าน ควรทำให้แก่นักเรียน ดังนี้

1. กระตุ้นเด็กให้ทำการบ้าน รวมถึงการยกย่องสรรเสริญ และการแสดงการยอมรับว่า เขาทำการบ้านได้ดี รวมทั้งแสดงอาการหรือยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่นในสิ่งที่เด็กประสบความสำเร็จ และดึงดูดให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนฝูงให้สนใจต่อผลสำเร็จที่เด็กได้รับจากโรงเรียน อาจมีการให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อเด็กทำดี ดังเช่นที่บางคนกล่าวว่า เด็กจะรู้สึกภูมิใจเมื่อเขาทำอะไร ได้เป็นผลสำเร็จและได้รับการยอมรับการกระทำนั้น

2. ผู้ปกครองจะรู้จักแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับนักเรียนของเด็กที่โรงเรียน และให้ความ สนับสนุนตามที่เขาต้องการ ซึ่งรวมถึงการที่ผู้ปกครองควรมีความรู้ในรายละเอียดปลีกย่อย เกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ของเด็กที่โรงเรียน รู้ว่าเด็กเรียนเก่งและอ่อนในวิชาใดบ้างและส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กทำดีที่สุด ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเกี่ยวกับปัญหาการเรียนในกรณี ที่จำเป็น และอาจรวมถึงการคอยดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านและตารางกิจกรรมของเด็กด้วย

3. การจัดให้มีสถานที่เงียบสงบที่จะศึกษามีตำราที่เหมาะสม มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ อื่น ๆ เด็กแต่ละคนต้องการที่จะมีสถานที่ที่เงียบสงบเพื่อศึกษา มีโต๊ะหนังสือเพื่อทำงานมีหนังสือ หรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อการเรียน

นอกจากนี้ ในการแก้ปัญหาทางด้านความสามารถทางวิชาการหรือผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนนั้น บทบาทหน้าที่สำคัญของผู้ปกครองที่จะช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้ (เด่นชัย มากมนต์, 2542, หน้า 40-41)

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง
2. ผู้ปกครองควรให้คำตอบต่อคำถามของนักเรียน
3. ให้ความรัก ความอบอุ่น คอยดูแล เอาใจใส่ และช่วยเหลือนักเรียน
4. สนับสนุนนักเรียนในด้านต่าง ๆ
5. ให้ความเวลาในการทำกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน
6. ให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน
7. มีการลงโทษและให้รางวัลอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความสนใจในการเรียน

สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2537 อ้างถึงใน พระมหาสุชาติ ใหม่อ่อน, 2550, หน้า 51) ผู้ปกครองสามารถช่วยนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ ควรมีการติดต่อกับโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้ปกครองและครูอาจร่วมมือกันในการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของเด็กได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน เป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์
3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยดูว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ ก็ควรจะช่วยอธิบาย หรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อให้นักเรียนไม่เรียนล่าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ
4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องช่วยให้นักเรียนทำการบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

วิลาวัดย์ จรรย์ยานนท์ (2553 อ้างถึงใน ชลดา ชลสวัสดิ์, 2555) กล่าวว่า ครอบครัวจะต้องให้การศึกษแก่สมาชิกของครอบครัวเพื่อการมีงานทำ ครอบครัวจึงควรมีหน้าที่สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนได้รับการศึกษาต่อไป จนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ การติดตามข้อมูลข่าวสารเพื่อจะได้ปรับตัวให้ทันเหตุการณ์เป็นสิ่งจำเป็น ครอบครัวจะต้องปลูกฝังให้สมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลที่ใฝ่ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากนี้ครอบครัวยังต้องทำหน้าที่อบรมสั่งสอนให้สมาชิกรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะต่าง ๆ เช่น เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว และสังคม เพื่อทำให้สังคมสงบสุข เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกในครอบครัว ครอบครัวที่สมบูรณ์และมีคุณภาพจะทำให้สมาชิกในครอบครัว แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

พรพรรณ แก้วฝ้าย (2556, หน้า 49) สรุปว่า นักเรียนที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียน ได้ดีจะต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมจากที่บ้านอย่างเหมาะสม โดยผู้ปกครองต้องมีการแบ่งปันเวลา ให้แก่นักเรียน หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อาจส่งเสริมสนับสนุนการเรียนด้วยกลวิธีและแรงจูงใจต่าง ๆ อย่างจริงจัง จะส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ได้เช่นกัน

ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ashworth (1963, p. 3224) ได้ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดหมายไว้ จะมีพื้นฐานในด้านต่าง ๆ แตกต่างหรือไม่ ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเอาใจใส่และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งแรงกระตุ้นจากผู้ปกครอง หรือการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก สอดคล้องกับ Harnischfeger and Wiley (1978, p. 224) มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ Song and Hattie (1984 อ้างถึงใน วิมล ประจงจิตร, 2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 (2553) ได้ศึกษารูปแบบเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเกรตเนลียวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา และสังคมศาสตร์ พบว่า คุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมและความคาดหวัง กิจกรรมภายในบ้าน ความสนใจเกี่ยวกับการเรียน การประเมินของพ่อแม่เกี่ยวกับคุณภาพทางวิชาการของเด็ก การให้รางวัล และการทำโทษของพ่อแม่ ที่มีต่อเด็ก จะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ เฉลิมชัย วาสะสิริ (2533, หน้า 117-124) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า บทบาทในการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มักไม่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีระดับการศึกษาสูงจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับ ทศนีย์ จระมาศ (2536, หน้า 74-83) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การให้การสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ปกครองเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ชีรพงษ์

แก่นอินทร์ (2532, หน้า 93) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ วิวรรณ สารกิจปรีชา (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนของนักเรียน โดยการเอาใจใส่การเรียนและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นักเรียนมีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนมากขึ้น เมื่อนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้ว การเรียนรู้จะต้องเชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กด้วย

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะครอบครัวต้องการให้สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526, หน้า 5-7 อ้างถึงใน สาลินี วงษ์เส็ง, 2546, หน้า 59) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ และพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกันในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เกี่ยวกับทุกข์ สุข ความลับในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาในทางการเงินปัญหาทางการงาน

3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่บุตรได้มีส่วนร่วมกับการตัดสินใจในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

4. การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น หรือการกระทำต่าง ๆ ของลูก

5. ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็น พฤติกรรมแสดงถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อบุตร เช่น การช่วยคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก
6. ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจต่อลูก ว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบของตน
7. การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อน ๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปมีกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ที่ไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคหรือแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจในการไปร่วมกิจกรรม
8. การที่บุตรยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับลูกมาตรฐานพฤติกรรมต่าง ๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทักษะคิด และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี
9. ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักความเคารพพ่อแม่ โดยการเชื่อฟังพ่อแม่ ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ
10. การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่แสดงพฤติกรรมที่เป็น การกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป
11. การไม่เข้มงวดกดขี่กับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดง การกระทำใด ๆ ที่แสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นกับระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความพร้อม
12. การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมพ่อแม่แสดงต่อลูกอย่างไม่ปกป้องคุ้มครอง หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถในการดูแลตนเอง หรือเหมือนลูกเป็นเด็กเล็ก
13. การที่พ่อแม่ไม่ค่อยย้ำเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่ค่อยย้ำเตือนหรือรบเร้าให้บุตรได้รับความสำเร็จในการทำงานมากจนเกินไป เช่น ไม่เคียวเชิญให้ลูกกระทำสิ่งต่าง ๆ มากเกินไป
14. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและด้วยคำพูด
15. ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

อุมพร ตรังคสมบัติ (2543, หน้า 11) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างพ่อแม่ลูก จะทำให้เด็กมีจิตใจสบาย มีสมาธิ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีจะทำให้เด็กเกิดปัญหาทางจิตใจ มีอารมณ์เศร้า วิตกกังวล และอาจมีปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น หนีโรงเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในบ้านของนักเรียน ได้แก่ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและญาติพี่น้อง มีความรักใคร่ปรองดองกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ปรึกษาหารือปัญหา บ้านมีบรรยากาศที่อบอุ่น มีความเข้าใจต่อกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน อีกทั้งผู้ปกครองสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maykut (1984, p. 1366-A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางครอบครัวกับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนในด้านการวัดผลทางพุทธิพิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะทางเจตคติ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ประวัติทางสังคมของครอบครัว ในด้านการเกิด การเจ็บ การตาย สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัว และคุณภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบ้าน โดยมีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 182 คน จาก 69 ครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่มีการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี สอดคล้องกับ Bank and Finlayson (1973 อ้างถึงใน ผ่องประไพ คำสิงหา, 2544, หน้า 26) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า บิดามารดาที่เป็นกันเองกับบุตร มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุตร มีความภาคภูมิใจกับบุตร บุตรมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่ครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเช่นนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

บัวพันธ์ ภูสาศิต (2550) ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 345 คน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แบบการคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ความถนัดทางการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม จากการศึกษา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์บรรยากาศในชั้นเรียนเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ความถนัดทางการเรียนและความรู้

พื้นฐานเดิม การคิดอย่างมีเหตุผล ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยรรยง ฎกกองพลอย (2550) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 800 คน จากจำนวน 61 โรงเรียน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การอบรมเลี้ยงดู ด้านพฤติกรรม การส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ในชั้นเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคิดวิเคราะห์ ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านเหตุผล บุคลิกภาพ บรรยากาศในชั้นเรียน ครูผู้สอนจึงต้องจัดรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับปัจจัย เพื่อสนับสนุนการคิดวิเคราะห์ที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ศิริพร นิลสนธิ (2550) ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ พื้นความรู้เดิม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และนิสัยการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนและความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มณิกา เรืองสินชัยวานิช (2551) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จากผลการศึกษา พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม คุณภาพการสอนของครู เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความถนัดทางการเรียนและเจตคติมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มโนภาพแห่งตน สภาพแวดล้อมที่บ้าน ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

พรทิพย์ ธุระพันธ์ (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านคุณภาพ

การสอน ด้านความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านเจตคติต่อกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และด้านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เรียงลำดับจาก ค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ คือ ด้านคุณภาพการสอน ด้านความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านเจตคติต่อกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และด้านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง 2) การเปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับความถี่จาก มากไปน้อย คือ ครูควรลดภาระกิจงานด้านอื่น ๆ ให้น้อยลง เพื่อจะได้มีเวลาปฏิบัติงานด้านการสอน ในโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ ควรจัดหาสื่อที่ทันสมัย เหมาะสมกับการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลด้านการเรียนการสอน

กัญณัฐ เอือกราดร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวัง ในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อ วิธีสอน ทักษะคิดต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทักษะคิดต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัว กับเพื่อนและการปรับตัวกับครอบครัว

เกล้า จักทอน (2553) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านลักษณะของครูผู้สอน ปัจจัยด้านการส่งเสริมของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน และปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ร้อยละ 72.80

พฤดี อินทรประเสริฐ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชด จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคาดหวังในการศึกษาต่อ

และความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยด้าน โรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น รายได้ของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิไลรัตน์ ลีลาคหกิจ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 จำนวน 163 คน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และด้านบรรยากาศของชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการส่งเสริมในด้านการเรียนของผู้ปกครองและด้านคุณภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ด้านบรรยากาศของชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมในด้านการเรียนของผู้ปกครองและด้านคุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรายุทธ เพชรซึก (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียนมีนประสาธิตวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 13 ปี มีพี่น้อง 2 คน มีค่าใช้จ่ายต่อวันอยู่ระหว่าง 51-100 บาท อยู่ในสภาพครอบครัวที่มีพ่อแม่ลูก บิดาและมารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเลี้ยงดู ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรูปแบบการเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก แบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวด อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง โดยความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา อยู่ในระดับดี ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาและระหว่างนักเรียนกับพี่น้อง อยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดาได้ให้ความคาดหวังต่อการศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก

ชลดา ชลสวัสดิ์ (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 จากการศึกษา พบว่า ตัวแปรด้านนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

มีความคิดเห็นในด้านเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และนิสัยการเรียนของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ มีความคิดเห็นในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และนิสัยการเรียนของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และตัวแปรด้านครู มีพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนตามรายการทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับมาก และตัวแปรด้านโรงเรียน โดยรวมทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรด้านครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุกมาศ ถาน โอภาส (2555) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรที่อิทธิพลทางอ้อมต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศิริพรรณ แก่นสาร (2555) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ มี 5 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อวิชาเคมี ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน

สิทธิพันธ์ ชูชื่น (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนฝ่ายการศึกษานานาชาติขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 145 คน ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียนและด้านครอบครัวของนักเรียน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และนิสัยการเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคุณภาพการสอนของครูมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สื่อและอุปกรณ์

ในการเรียน และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตามลำดับ ปัจจัยด้านครอบครัว ทั้งโดยรวม และรายด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

พรพรรณ แก้วฝ้าย (2556) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 118 คน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และปัจจัยด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประวิทย์ ต้องจิตต์เจริญ (2557) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปราณี หล้าเบ็ญสะ (2553) ศึกษาดำเนินการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี พบว่า 1) ตัวแปรระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เจตคติต่อการเรียนสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง โดยที่ตัวแปรระดับนักเรียนสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 40.47 2) ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คุณภาพการสอนของครู และสภาพแวดล้อมทางวิชาการของโรงเรียน โดยตัวแปรทั้งสองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 50.7

รุจิราพรรณ คงช่วย (2557) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้ ผลการวิจัยยัง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมและรายปัจจัยทั้ง ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน อยู่ในระดับมาก รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้ ที่ผู้วิจัยยังพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2 = 18.55$, $df = 14$, $P\text{-value} = 0.18$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.96$ และ $RMSEA = 0.03$) และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้ มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.51) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.51) และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.24) ตามลำดับ

ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (XH) เป็นตัวแปรที่พยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$, $s = 0.48$) รองลงมาเป็นการรับรู้คุณค่าในตนเอง (XB) บรรยากาศในการเรียนรู้ (XI) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา (XG) ทักษะคิดต่อการเรียน (XC) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (XI) ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 6 ด้านสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 45.8

พัชรสดา กัลป์ยามวุฒิ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ ผลการวิจัย พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากเหมือนกัน โดยประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ

ปัญญา ปัญญาถิ่นเกตุ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว และด้านการสอนซ่อมเสริม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.216 ถึง 0.275 ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุศรา เต็มรัมย์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอนและด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

พรชัย ทุมพั้ง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยเฉพาะด้านเจตคติ ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่อ ด้านการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ได้ดีที่สุด

พรสิรินทร์ หาเรือนทรง และเพชร วังมี (2559) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการสอน ด้านทัศนคติต่อการเรียน ด้านนิสัยในการเรียน ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ในระดับมาก โดยพิจารณาเปรียบเทียบแต่ละด้านนั้น ด้านทัศนคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเพื่อน และด้านครอบครัว ตามลำดับ

ชนิดา ยอดสาตี และกาญจนา บุญส่ง (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร มีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 48.30

ยุพารัตน์ แสนอินทร์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานของภาษาจีน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาจีน ความคาดหวังในการศึกษาต่อทางภาษาจีน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน บรรยากาศในชั้นเรียนวิชาภาษาจีน และสื่อการสอนภาษาจีนและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานของภาษาจีน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาจีน โดยมีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 92.20 ($R^2 = 0.922$) สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับได้ดังนี้

$$Y = -.206 + .943X_1 + .109X_2 - 0.57X_3 + .067X_4$$

$$\hat{Y} = .917X_1 + .044X_2 - 0.59X_3 + .057X_4$$

พรสิรินทร์ หาเรือนทรง และเพชร วังมี (2559) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการสอน ด้านทัศนคติต่อการเรียน ด้านนิสัยในการเรียน ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ในระดับมาก โดยพิจารณาเปรียบเทียบแต่ละด้านนั้น ด้านทัศนคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเพื่อน และด้านครอบครัว ตามลำดับ

สุพชิฎก์ฤตา พักโพธิ์เย็น (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา และการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย โดยปัจจัยทั้งสองร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาได้ร้อยละ 23.60

งานวิจัยต่างประเทศ

Gallessich (1970, pp. 173-176) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวทำนาย 81 ตัว ได้แก่ ตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพภูมิหลังของนักเรียนความคิดเห็นของนักเรียน นิสัย และเจตคติในการเรียน และปัจจัยด้านอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปีที่ 1 จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 164 คน พบว่า เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ทุกตัวจะสามารถร่วมกันทำนายร้อยละ 62 ($R^2 = 0.62$) และพบว่า ค่า R^2 จะเพิ่มจากการทำงานด้านความถนัดร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

Shah (1971, p. 668-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคมและจิตวิทยากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในละฮอร์ ปากีสถานตะวันตก กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรด 10-12 อายุระหว่าง 14-16 ปี จำนวน 540 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความสนใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีพ่อแม่และผู้ปกครองยอมรับและเข้าใจในตัวนักเรียน

Liddicoat (1972, p. 6133-A) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาศาสาเศรษฐศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถในองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะบุคลิกภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับความสามารถนั้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันจากกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Rech (1991, p. 457-A อ้างถึงใน มณีรัตน์ สิงหเดช, 2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์อัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง รูปแบบการเรียน สมรรถภาพทางเศรษฐกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนปีชั้นปีที่ 4 และปีที่ 8 ในแคลิฟอร์เนีย จากการศึกษา พบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และสมรรถภาพทางเศรษฐกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวก

Tocci and Engelhard (1991) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และเพศ ที่มีผลต่อเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูง และมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ

Surcek (1992, p. 395-A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของผู้ปกครอง รูปแบบการเรียน เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาในนิวออร์ก คาโลรีนา และโอริกอน จำนวน 183 คน จากการศึกษา พบว่า ในนักเรียนชาย เจตคติต่อการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่าน ร้อยละ 8 การส่งเสริมของผู้ปกครองและการส่งเสริมด้านสติปัญญา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 12 ส่วนในนักเรียนหญิง การส่งเสริมของผู้ปกครอง การช่วยเหลือของผู้ปกครองที่บ้านและเจตคติต่อการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่าน ร้อยละ 21 การช่วยเหลือของผู้ปกครองที่บ้าน และเจตคติต่อการเรียนในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 26

Young and Walberg (1996, pp. 272-278) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และผลผลิตทางการศึกษา โดยแบ่งตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และผลผลิตทางการศึกษา เป็น 2 ระดับ คือ ระดับนักเรียน และระดับโรงเรียน ตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ เพศ เจตคติ แรงจูงใจ ความรู้เดิม เวลา สภาพแวดล้อมที่บ้าน กลุ่มเพื่อน และเพื่อนนอกชั้นเรียน ตัวแปรระดับโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 2,535 คน ปรากฏว่า คุณภาพการสอนเป็นตัวแปรระดับโรงเรียนที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.19

Zentner (2001, p. 99) ได้นำเสนอรายงานการวิจัยระดับปริญญาเอกในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวินัยนักเรียนกับทักษะด้านอื่นของนักเรียน พบว่า การปฏิรูปการศึกษาเชิงบังคับได้ก่อให้เกิดการบริหารโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนระเบียบวินัยของโรงเรียน การแก้ปัญหาวินัยของนักเรียน และการปรับปรุงความประพฤติของนักเรียน พบว่า โรงเรียนควรจัดกลไกและสภาพแวดล้อมในการบริหาร เพื่อให้บุคลากรของโรงเรียนได้ดูแลปัญหาด้านวินัยของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความตั้งใจจริงในการแก้ปัญหของโรงเรียน ไม่ใช่เป็นการจับผิดแต่เป็นการส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้นักเรียนได้แก้ไขความประพฤติของตนเองและพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

Kiamanes (2004) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอิหร่าน พบว่า ความถนัดด้านคณิตศาสตร์ พื้นฐานทางครอบครัว การสอน และเจตคติ สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ร้อยละ 12.30, 5.10, และ 0.90 ตามลำดับ

McCrory and Zhang (2009) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของครูมัธยมศึกษา พบว่า เจตคติ การมีส่วนร่วม และความชอบ สามารถใช้เป็นตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า แต่ละปัจจัยมีอิทธิพลมากน้อยแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว พอสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความสัมพันธ์กับเพื่อน ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำนวน 388 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนเตรียม อุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยใช้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 608-609) จากนั้นทำการสุ่ม แบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 181 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามห้องเรียน

ห้องเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	37	17
2	42	20
3	40	19
4	43	20
5	40	19
6	38	18
7	40	19
8	37	17
9	35	16
10	36	16
รวม	388	181

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อและความสัมพันธ์กับเพื่อน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคอร์ท (Likert scale) จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคอร์ท (Likert scale) จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคอร์ท (Likert scale) จำนวน 19 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ
2. ศึกษาทฤษฎี และแนวคิดตลอดจนเครื่องมือการวัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากเอกสารและตำรา
3. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ
4. กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้ โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 มีรายละเอียด ดังนี้
 - 4.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความสัมพันธ์กับเพื่อน
 - 4.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
 - 4.3 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
5. เสนอการให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของ Likert (n.d. cited in Best & Kahn, 1993, p. 247) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับพฤติกรรมที่แสดงออก
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับพฤติกรรมที่แสดงออก
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจกับพฤติกรรมที่แสดงออก
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมที่แสดงออก
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับพฤติกรรมที่แสดงออก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสอดส่องประธาน และกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา สำนวนภาษา และพิจารณาความเหมาะสม เสนอแนะ แก้ไขเนื้อหา

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเนื้อหาหรือความสอดคล้องของข้อรายการกับองค์ประกอบที่มุ่งวัดแต่ละด้านหรือตัวแปร จากนั้นนำผลการประเมินไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item objective congruence) เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าเท่ากับ 0.80-1.00 ในกรณีที่ข้อคำถามใดผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่ใช่ข้อรายการตัวแปรนั้น ๆ หรือไม่แน่ใจ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงข้อคำถามสำหรับการนำไปทดลองใช้ต่อไป ผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ประกอบด้วย

- 2.1 นางวศรินทร์ บุญแจ่ม วิทยาฐานะ ครู คศ.3 ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ
- 2.2 นายมานพ มีสุข วิทยาฐานะ ครู คศ.3 ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั่วไป โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ
- 2.3 ดร.หทัยรัตน์ บุญมา วิทยาฐานะ ครู คศ.2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ

3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์หลักพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

4. การหาค่าจำแนก (Discrimination power) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.29-0.82

4.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้มาหาความเชื่อมั่นทั้งหมด โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach (1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

1.3 ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด 181 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมาย และสมมติฐานของการศึกษาวิจัยต่อไป

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านโรงเรียนและด้านครอบครัว โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

4.51-5.00 คะแนน หมายถึง ระดับปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมากที่สุด

3.51-4.50 คะแนน หมายถึง ระดับปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมาก

2.51-3.50 คะแนน หมายถึง ระดับปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกปานกลาง

1.51-2.50 คะแนน หมายถึง ระดับปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกน้อย

1.00-1.50 คะแนน หมายถึง ระดับปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกน้อยที่สุด

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 13)

ระดับผลการเรียน 4 คือ ผลการเรียนดีเยี่ยม ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับผลการเรียน 3.5 คือ ผลการเรียนดีมาก ได้คะแนนร้อยละ 75-79

ระดับผลการเรียน 3 คือ ผลการเรียนดี ได้คะแนนร้อยละ 70-74

ระดับผลการเรียน 2.5 คือ ผลการเรียนค่อนข้างดี ได้คะแนนร้อยละ 65-69

ระดับผลการเรียน 2 คือ ผลการเรียนน่าพอใจ ได้คะแนนร้อยละ 60-64

ระดับผลการเรียน 1.5 คือ ผลการเรียนพอใช้ ได้คะแนนร้อยละ 55-59

ระดับผลการเรียน 1 คือ ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนร้อยละ 50-54

ระดับผลการเรียน 0 คือ ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนร้อยละ 0-49

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) โดยเทียบกับเกณฑ์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 144) ดังนี้

0.81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

0.61-0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

0.41-0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

0.21-0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

0.00-0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 และปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์ของผลการตอบแบบสอบถามใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้าน โรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (F -distribution)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t -distribution)
B	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระ
$Std.Error$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของ หรือร้อยละของ ค่าความแปรผันร่วมกันของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ .05
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ .01
X_i	แทน	ปัจจัยด้านผู้เรียน

X_{11}	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X_{12}	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_{13}	แทน	ความคาดหวังในการศึกษาต่อ
X_{14}	แทน	ความสัมพันธ์กับเพื่อน
X_2	แทน	ปัจจัยด้านโรงเรียน
X_{21}	แทน	คุณภาพการสอนของครู
X_{22}	แทน	ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
X_{23}	แทน	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
X_3	แทน	ปัจจัยด้านครอบครัว
X_{31}	แทน	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
X_{32}	แทน	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
VIF	แทน	ปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance inflation factor)
$Tolerance$	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ

ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 และผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
4.00	ดีเยี่ยม	0
3.50-3.99	ดีมาก	77
3.00-3.49	ดี	92
2.50-2.99	ค่อนข้างดี	0
2.00-2.49	น่าพอใจ	8
1.50-1.99	พอใช้	4
1.00-1.49	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	0
0.00-0.99	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	0
รวม		181
		100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.00-3.49 (ดี) จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 50.83 รองลงมา ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.50-3.99 (ดีมาก) คิดเป็นร้อยละ 42.54 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.49 (น่าพอใจ) คิดเป็นร้อยละ 4.42 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 1.50-1.99 (พอใช้) คิดเป็นร้อยละ 2.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ค่าน้อยที่สุด	ค่ามากที่สุด	\bar{X}	<i>SD</i>
1.66	3.97	3.37	0.46

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยรวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย (GPA) เท่ากับ 3.37 อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงสุดอยู่ที่ 3.97 และน้อยที่สุดอยู่ที่ 1.66

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้าน

ข้อ	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$n = 181$			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ปัจจัยด้านผู้เรียน	4.16	0.31	มาก	2
2.	ปัจจัยด้าน โรงเรียน	3.93	0.44	มาก	3
3.	ปัจจัยด้านครอบครัว	4.22	0.52	มาก	1
	รวม	4.10	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ข้อ	ปัจจัยด้านผู้เรียน	$n = 181$			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ด้านเจตคติต่อการเรียน	4.27	0.42	มาก	1
2.	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.07	1.01	มาก	2
3.	ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่อ	3.95	0.41	มาก	4
4.	ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	4.04	0.45	มาก	3

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน และความคาดหวังในการศึกษาต่อ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านเจตคติต่อการเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนในวิชาต่าง ๆ	4.29	0.57	มาก	3
2.	นักเรียนรู้สึกมีความสุขและสนุกในการเรียนวิชาต่าง ๆ	3.96	0.58	มาก	8
3.	การเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ทำให้ได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ที่น่าสนใจ	4.20	0.57	มาก	4
4.	นักเรียนชอบมาโรงเรียนทุกวัน	4.02	1.79	มาก	7
5.	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะทวนตำราเรียน	3.41	0.64	มาก	10
6.	ถึงแม้จะเป็นวิชาที่ไม่ชอบแต่นักเรียนก็ตั้งใจเรียน	3.82	1.76	มาก	9
7.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนทุก ๆ วิชา	4.04	0.84	มาก	6
8.	นักเรียนสนใจการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ	4.35	0.60	มาก	2
9.	เมื่อได้เรียนในเนื้อหาวิชาที่ยาก นักเรียนจะพยายาม ทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น	4.14	1.65	มาก	5
10.	นักเรียนจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น	4.48	0.75	มาก	1
รวม		4.27	0.42	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านเจตคติต่อการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา คือ นักเรียนสนใจการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ และนักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนในวิชาต่าง ๆ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะทวนตำราเรียน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อ	ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	เมื่อครูให้ทำการบ้านหรือมอบหมายให้ นักเรียน มักจะรีบทำให้เรียบร้อยก่อนกำหนดเสมอ	3.76	0.74	มาก	8
2.	ทุกครั้งที่ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนชอบที่จะเป็นผู้นำ มากกว่าผู้ตาม	3.57	1.62	มาก	10
3.	เพื่อน ๆ และครูหลายคนชมว่า นักเรียนเป็นคนขยันและ เอาใจใส่ในการเรียนมากที่สุด	3.41	0.64	มาก	11
4.	นักเรียนพยายามที่จะทำให้ได้คะแนนสูงสุดในชั้นเรียน	3.33	0.63	มาก	12
5.	นักเรียนมีใจจดจ่ออยู่กับงานที่จะได้รับมอบหมายให้ทำ จนกว่าจะทำสำเร็จ	4.14	0.77	มาก	4
6.	นักเรียนมีการวางแผนในการเรียนและทำงานอยู่เสมอ	3.98	0.67	มาก	6
7.	เมื่อนักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้อง นักเรียน จะพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อจะทำให้ถูกต้อง	4.05	1.63	มาก	5
8.	นักเรียนจะมีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ว่าได้คะแนน น้อยกว่าเพื่อน	4.31	1.55	มาก	3
9.	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานยากได้สำเร็จ	4.54	0.83	มากที่สุด	2
10.	ในการเรียนนักเรียนมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของ นักเรียนกับเพื่อนเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียน ดีขึ้น	3.86	0.83	มาก	7
11.	เมื่อเห็นเพื่อน ๆ ได้รับคำชมเชยว่าตั้งใจทำงานดี นักเรียนอยากได้รับคำชมเชยเช่นนั้นบ้าง	3.64	0.97	มาก	9
12.	นักเรียนอยากประสบความสำเร็จ	4.92	1.28	มากที่สุด	1
รวม		4.07	1.01	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานยากได้สำเร็จและนักเรียนอยากประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนอยากประสบความสำเร็จ นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานยากได้สำเร็จ นักเรียนจะมีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่าได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ นักเรียนพยายามที่จะทำให้ได้คะแนนสูงที่สุดในชั้นเรียน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความคาดหวัง ในการศึกษาต่อ

ข้อ	ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่อ	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	4.29	0.65	มาก	4
2.	นักเรียนติดตามข่าวการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรุ่นพี่ อยู่เสมอ	4.15	0.69	มาก	5
3.	นักเรียนปรึกษาครูแนะแนวเรื่องการศึกษาต่ออยู่เสมอ	3.67	0.76	มาก	6
4.	นักเรียนติดตามข่าวการศึกษาต่อจากสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	4.35	0.64	มาก	3
5.	นักเรียนตั้งใจที่จะนำทักษะที่ได้จากการเรียนในวิชา ต่าง ๆ ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.52	1.58	มากที่สุด	2
6.	นักเรียนตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นอย่างน้อย	4.70	1.55	มากที่สุด	1
รวม		3.95	0.41	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนตั้งใจที่จะนำทักษะที่ได้จาก

การเรียนในวิชาต่าง ๆ ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และนักเรียนตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นักเรียนตั้งใจที่จะนำทักษะที่ได้จากการเรียนในวิชาต่าง ๆ ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และนักเรียนติดตามข่าวการศึกษาต่อจากสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนปรึกษาครูแนะแนวเรื่องการศึกษาต่ออยู่เสมอ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

ข้อ	ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นักเรียนมีเพื่อนสนิทอยู่ในห้องเดียวกัน	4.74	0.49	มากที่สุด	1
2.	นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ง่าย	4.28	0.75	มาก	10
3.	นักเรียนมักตกเดือนเมื่อเพื่อนกระทำผิด	4.33	0.60	มาก	8
4.	นักเรียนใช้เวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	4.44	0.65	มาก	6
5.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	4.61	0.53	มากที่สุด	2
6.	นักเรียนมีความอบอุ่นใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน	4.35	0.70	มาก	7
7.	เพื่อนส่วนใหญ่มีน้ำใจต่อนักเรียน	4.52	1.61	มากที่สุด	4
8.	เพื่อน ๆ รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.30	0.66	มาก	9
9.	นักเรียนรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน	4.55	0.54	มากที่สุด	3
10.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	4.48	0.65	มาก	5
11.	นักเรียนได้รับความไว้วางใจในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ จากเพื่อน	3.93	0.67	มาก	12
12.	เพื่อน ๆ จะเป็นห่วงเมื่อนักเรียนมีปัญหา	4.03	0.79	มากที่สุด	11
รวม		4.04	0.45	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีเพื่อนสนิทอยู่ในห้องเดียวกัน นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และนักเรียนรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้รับความไว้วางใจในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ด้านคุณภาพการสอนของครู	4.02	0.46	มาก	1
2.	ด้านความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร	3.94	0.61	มาก	2
3.	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	3.87	0.53	มาก	3

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านคุณภาพการสอนของครู

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน คุณภาพการสอนของครู	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	จากการพิจารณาการสอนในวิชาต่าง ๆ นักเรียนเชื่อว่า ครูได้เตรียมการสอนมาอย่างดี	3.93	1.56	มาก	6
2.	ครูมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายกิจกรรมการเรียน การสอนอย่างชัดเจน เหมาะสมกับเวลา	3.83	1.59	มาก	14
3.	ครูมีความกระตือรือร้นและกระตือรือร้นในการสอน	3.94	0.67	มาก	5
4.	ครูจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมเสมอ	3.98	1.57	มาก	3
5.	ครูจัดกิจกรรมการเรียน การสอนสอดคล้องกับ ความสามารถของนักเรียน	3.73	0.77	มาก	17
6.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ และ การค้นคว้าด้วยตัวเอง	4.18	0.63	มาก	1
7.	ครูเข้าและเลิกสอนตรงเวลา	3.61	0.81	มาก	19
8.	ครูใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ของนักเรียนอย่างหลากหลาย	3.90	0.83	มาก	9
9.	ครูมอบหมายงานที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.91	0.83	มาก	7
10.	ครูมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ยิ่งขึ้น	4.04	1.63	มาก	2
11.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น	3.91	0.80	มาก	8
12.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ ทำให้ นักเรียนเพิ่มพูนความรู้ได้มากยิ่งขึ้น	3.89	0.73	มาก	10
13.	การอธิบายของครู ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียน	3.82	0.76	มาก	15
14.	ครูมีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในงาน ที่มอบหมายให้นักเรียนทำเป็นระยะ ๆ	3.87	0.74	มาก	11

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน คุณภาพการสอนของครู	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
15.	ครูใช้คำถามที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ของนักเรียนและถามอย่างทั่วถึง	3.84	0.78	มาก	13
16.	ครูสามารถตอบข้อซักถามของนักเรียนได้ทุกข้อ	3.85	1.69	มาก	12
17.	ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเมื่อเห็นนักเรียนไม่เข้าใจ	3.70	0.71	มาก	18
18.	ครูออกข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.80	0.83	มาก	16
19.	ครูมีการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	3.97	1.61	มาก	4
รวม		4.02	0.46	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านคุณภาพการสอนของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ดังนี้ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ และการค้นคว้าด้วยตัวเอง ครูมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น และครูจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสมอ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ครูเข้าและเลิกสอนตรงเวลา

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการ
ของผู้บริหาร

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ผู้บริหารมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาทางวิชาการของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.87	0.76	มาก	8
2.	โรงเรียนมีห้องสมุดที่มีบรรยากาศเหมาะสมต่อการค้นคว้าหาความรู้	3.90	0.90	มาก	7
3.	ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครู มีการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ	4.00	0.69	มาก	2
4.	ผู้บริหารมีความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาการ	4.00	0.69	มาก	3
5.	ผู้บริหารสนับสนุน การจัดกิจกรรมทางวิชาการของนักเรียน	4.00	0.78	มาก	4
6.	ผู้บริหารสนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างเชาว์ปัญญาของนักเรียน	3.98	0.71	มาก	6
7.	ผู้บริหารจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดผลดีที่สุด	3.85	0.77	มาก	9
8.	ผู้บริหารกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับครูและนักเรียน	3.99	0.84	มาก	5
9.	ผู้บริหารได้ความศรัทธาและการยอมรับจากคณะครูนักเรียน และชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอน	4.04	0.75	มาก	1
10.	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน	3.80	0.83	มาก	10
รวม		3.94	0.61	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารได้รับความสรรเสริญและการยอมรับจาก คณะครู นักเรียน และชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครู มีการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ และผู้บริหารมีความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียน มีความสามารถทางวิชาการ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี	4.30	1.59	มาก	1
2.	ขณะเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและกล้าแสดง ความคิดเห็น	4.15	0.91	มาก	3
3.	ครูให้กำลังใจนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียน	3.91	0.65	มาก	8
4.	ครูเข้าใจความสามารถและความต้องการของนักเรียน	3.84	0.72	มาก	9
5.	นักเรียนจะได้รับการยกย่องเชิดชูจากครูเมื่อเสนอ สิ่งที่เป็นความคิดสร้างสรรค์	3.97	0.68	มาก	7
6.	ครูแสดงความรักใคร่เอ็นดูและเป็นกันเองกับนักเรียน	4.13	0.65	มาก	4
7.	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ ครูจะให้คำแนะนำ เป็นอย่างดี	4.13	1.65	มาก	5
8.	เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว ครูจะสนใจและให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเป็นอย่างดี	3.77	0.72	มาก	10
9.	ในเวลาว่างหรือพักกลางวัน นักเรียนกล้าไปปรึกษา ปัญหาหรือพูดคุยกับครู	3.73	0.95	มาก	11

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
10.	นักเรียนให้ความเคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของครู	4.28	0.58	มาก	2
11.	ครูเต็มใจในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน แม้ว่าจะเป็นช่วงนอกเวลาเรียน	4.06	0.64	มาก	6
รวม		3.87	0.53	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ในสามลำดับแรก ดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นักเรียนให้ความเคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของครูขณะเรียน และขณะเรียนนักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและกล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ในเวลาว่างหรือพักกลางวัน นักเรียนกล้าไปปรึกษาปัญหาหรือพูดคุยกับครู

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ข้อ	ปัจจัยด้านครอบครัว	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.30	0.53	มาก	1
2.	ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	4.16	0.57	มาก	2

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้
ของผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทำการบ้านและ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ	4.13	0.74	มาก	7
2.	ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียน มีปัญหาในเรื่องการเรียน	4.27	0.82	มาก	4
3.	ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการเพิ่มพูนความรู้	4.51	0.65	มาก	1
4.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนฟังวิทยุหรือดูรายการ	3.85	0.84	มาก	10
5.	ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะรับรู้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับสิ่งแปลกใหม่ทางวิชาการ	3.98	0.92	มาก	9
6.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติม	4.04	0.89	มาก	8
7.	ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนของนักเรียนด้วยการจัด สถานที่ให้นักเรียนอ่านหนังสือหรือทำการบ้าน	4.24	0.76	มาก	6
8.	ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการซื้อ หนังสือที่เกี่ยวกับการเรียนหรือส่งเสริมความรู้มาให้ นักเรียนอ่าน	4.25	0.74	มาก	5
9.	ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่นักเรียน อย่างครบถ้วน	4.41	0.71	มาก	3
10.	ผู้ปกครองสนใจและติดตามผลการเรียนของนักเรียน เสมอ	4.43	0.62	มาก	2
11.	ผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี	3.70	1.00	มาก	11
	รวม	4.30	0.53	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ดังนี้ ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการเพิ่มพูนความรู้ ผู้ปกครองสนใจและติดตามผลการเรียนของนักเรียนเสมอ และผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่นักเรียนอย่างครบถ้วน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ข้อ	ด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1.	เมื่อสมาชิกคนใดในครอบครัวมีปัญหาทุกข์ร้อนทุกคนจะร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อแนะนำช่วยเหลือ	4.22	0.72	มาก	6
2.	สมาชิกในครอบครัวมีเวลาร่วมกันสนทนากันอย่างสม่ำเสมอ และเป็นกันเอง	4.28	0.77	มาก	5
3.	สมาชิกในครอบครัวมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันเป็นประจำ	4.14	0.88	มาก	8
4.	นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว	4.44	0.65	มาก	2
5.	เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทุกคนในครอบครัวจะร่วมกันแสดงความยินดี	4.46	0.65	มาก	1
6.	ในวันหยุดหรือปิดภาคเรียนทุกคนในครอบครัวจะเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจด้วยกัน	4.17	0.90	มาก	7
7.	ทุกคนในครอบครัวมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน	4.33	0.70	มาก	4
8.	เมื่อนักเรียนกระทำความผิดผู้ปกครองจะรับฟังเหตุผลของนักเรียน	4.39	0.74	มาก	3

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ	ด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	n = 181			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
9.	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานยากได้สำเร็จ	4.54	0.83	มากที่สุด	6
10.	ในการเรียนนักเรียนมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับเพื่อนเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนดีขึ้น	3.86	0.83	มาก	7
11.	เมื่อเห็นเพื่อน ๆ ได้รับคำชมเชยว่าตั้งใจทำงานดี นักเรียนอยากได้รับคำชมเชยเช่นนั้นบ้าง	3.64	0.97	มาก	5
12.	นักเรียนอยากประสบความสำเร็จ	4.92	1.28	มากที่สุด	4
	รวม	4.16	0.57	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ดังนี้ เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทุกคนในครอบครัวจะร่วมกันแสดงความยินดี นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และเมื่อนักเรียนกระทำความผิดผู้ปกครองจะรับฟังเหตุผลของนักเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ สมาชิกในครอบครัวมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันเป็นประจำ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

ตารางที่ 17 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน
ปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	r	p	ระดับ
ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1)	0.33**	0.00	ปานกลาง
ด้านเจตคติต่อการเรียน (X_{11})	0.43**	0.00	ปานกลาง
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{12})	0.22**	0.00	ค่อนข้างต่ำ
ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่อ (X_{13})	0.08	0.26	ต่ำ
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน (X_{14})	0.15	0.04	ต่ำ
ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_2)	0.49**	0.00	ปานกลาง
ด้านคุณภาพการสอนของครู (X_{21})	0.20**	0.01	ต่ำ
ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X_{22})	0.11	0.15	ต่ำ
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_{23})	0.04	0.57	ต่ำ
ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3)	0.43**	0.00	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_{31})	0.27**	0.00	ปานกลาง
ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_{32})	0.17*	0.02	ต่ำ

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ดังนี้ ปัจจัยด้านผู้เรียน โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงความสัมพันธ์รายด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการเรียน (X_{11}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.43 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{12}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ปัจจัยด้านโรงเรียน โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณภาพ

การสอนของครู (X_{21}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.20 อยู่ในระดับต่ำ และปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_{31}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.27 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_{32}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17 อยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ตารางที่ 18 ค่า *Tolerance* และ *VIF* ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ด้านที่	ตัวแปรพยากรณ์	<i>Tolerance</i>	<i>VIF</i>
1.	เจตคติต่อการเรียน (X_{11})	0.73	1.37
2.	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{12})	0.44	2.27
3.	ความคาดหวังในการศึกษาต่อ (X_{13})	0.45	2.18
4.	ความสัมพันธ์กับเพื่อน (X_{14})	0.50	1.99
5.	คุณภาพการสอนของครู (X_{21})	0.38	2.64
6.	ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X_{22})	0.46	2.15
7.	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_{23})	0.42	2.40
8.	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_{31})	0.25	3.99
9.	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_{32})	0.29	3.45

จากตารางที่ 18 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันน้อยเนื่องจากค่า *Tolerance* มีค่าไม่น้อยกว่า 0.01 และ *VIF* น้อยกว่า 10 จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2554, หน้า 289)

ตารางที่ 19 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 6

ลำดับที่	ปัจจัย	R	R ²	ร้อยละ
1.	ปัจจัยด้านผู้เรียน (X ₁)	0.32	0.11	11.00
2.	ปัจจัยด้านโรงเรียน (X ₂)	0.14	0.02	02.00
3.	ปัจจัยด้านครอบครัว (X ₃)	0.13	0.02	02.00
	รวม (X)	0.51	0.26	26.00

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณสะสมทั้ง 3 ด้านรวมกันเท่ากับ 0.51 และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.00

ตารางที่ 20 ปัจจัยรายด้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ปัจจัย	R	R ²	ร้อยละ
ปัจจัยด้านผู้เรียน (X ₁)			
ด้านเจตคติต่อการเรียน (X ₁₁)	0.43	0.19	19.00
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₁₂)	0.53	0.28	28.00
ปัจจัยด้านโรงเรียน (X ₂)			
ด้านคุณภาพการสอนของครู (X ₂₁)	0.56	0.32	32.00
ปัจจัยด้านครอบครัว (X ₃)			
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X ₃₁)	0.60	0.36	36.00
ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X ₃₂)	0.61	0.37	37.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ดังนี้ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) รายด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการเรียน (X_{11}) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 19.00 และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{12}) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 28.00 ปัจจัยด้านโรงเรียน (X_2) รายด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนของครู (X_{21}) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 32.00 และปัจจัยด้านครอบครัว (X_3) รายด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_{31}) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 36.00 ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_{32}) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 37.00

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำนวน 181 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความสัมพันธ์กับเพื่อน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้าน โรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธระหว่างครูกับนักเรียน ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง โดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาให้ข้อเสนอแนะปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของส่วนตัวของนักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ที่ 0.59 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.29-0.72 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.32-0.63

ความคาดหวังในการศึกษาต่อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.55-0.75 และความสัมพันธกับเพื่อน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.34-0.78 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้าน โรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.35-0.80 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.40-0.77 และความสัมพันธระหว่างครูกับเด็กมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.52-0.78

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.55-0.85 และความสัมพันธ์ภายในครัวเรือนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.66-0.82 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์รับได้ทุกข้อ โดยปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) การวิเคราะห์การถดถอย (Multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 50.83 รองลงมาอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 42.54

2. ปัจจัยด้านผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์กับเพื่อน และความคาดหวังในการศึกษาต่อ

2.1 ด้านเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เจตคติต่อการเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา คือ นักเรียนสนใจการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ และนักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนในวิชาต่าง ๆ

2.2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้อง นักเรียนจะพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อจะทำให้ถูกต้อง ทุกครั้งที่ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนชอบที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม และนักเรียนจะมีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน

2.3 ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นักเรียนตั้งใจที่จะนำทักษะที่ได้จากการเรียนในวิชาต่าง ๆ ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และนักเรียนติดตามข่าวการศึกษาต่อจากสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

2.4 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีเพื่อนสนิทอยู่ในห้องเดียวกัน นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และนักเรียนรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน

3. ปัจจัยด้าน โรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3.1 ด้านคุณภาพการสอนของครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ และการค้นคว้าด้วยตัวเอง ครูมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น และครูจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสมอ

3.2 ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารได้ความศรัทธาและการยอมรับจากคณะครู นักเรียน และชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครู มีการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ และผู้บริหารมีความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาการ

3.3 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

4. ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

4.1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการเพิ่มพูนความรู้ ผู้ปกครองสนใจและติดตามผลการเรียนของนักเรียนเสมอ และผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่นักเรียนอย่างครบถ้วน

4.2 ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทุกคนในครอบครัวจะร่วมกันแสดงความยินดี นักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และเมื่อนักเรียนกระทำความผิดผู้ปกครองจะรับฟังเหตุผลของนักเรียน

5. ปัจจัยด้านผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.08-0.43 โดยมี 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.43 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับปานกลาง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.22 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับค่อนข้างต่ำ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.08 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับต่ำ ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.15 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับต่ำ

6. ปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.04-0.20 โดยมี 1 ตัวแปร

มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.20 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับต่ำ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.11 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับต่ำ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.04 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับต่ำ

7. ปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.17-0.27 โดยมี 1 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.27 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับปานกลาง และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับค่อนข้างต่ำ

8. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 นำเสนอผล โดยรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ประกอบด้วย 1) เจตคติต่อการเรียน 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) คุณภาพการสอนของครู 4) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองและ 5) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านผู้เรียน ด้าน โรงเรียน เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศ นโยบายที่เน้นในการรักษาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว จึงเป็นนโยบายที่สำคัญ และมีประสิทธิผลสูงต่อการพัฒนา (ทุนมนุษย์) ของประเทศไทยในระยะยาว ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะนอกจากเป็นแหล่งให้กำเนิดมนุษย์แล้ว ยังต้องเลี้ยงดูให้เด็กสามารถดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้ ครอบครัวจึงมีอิทธิพลในการถ่ายทอดทางความคิดทัศนคติและพฤติกรรมร่วมทางสร้างบุคลิกภาพของบุคคลในสังคมเพราะการที่เด็กต้องอาศัยการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวจากญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดนานมากเท่าใดเด็กก็ยอมรับเอาลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใกล้ชิดกับตนมากขึ้นเท่านั้น (นิสากร สนามเขต, 2550, หน้า 21) ในด้านครูผู้สอน เป็นผู้ นำในการจัดกระบวนการการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังที่ พิทักษ์ สมาน (2547 อ้างถึงใน นคร เหมนาค, 2555, หน้า 91) กล่าวเป็นสภาพแวดล้อมในห้องเรียนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกระบวนการ และสร้างบรรยากาศในห้องเรียน การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนรวมไปถึงการจัดหา วัสดุอุปกรณ์เพื่อกระบวนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ได้ทั้งด้านความรู้ความสามารถและบุคลิกลักษณะ เพราะผู้สอนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามการสอนเป็นศาสตร์และศิลป์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร เหมนาค (2555) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยด้านตัวนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษ ให้ความสนใจในการเรียน มีการวางแผนการเรียนเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมและใช้เวลาว่างค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ Klausmeier and William (1975, pp. 28-29) ได้ให้ความสำคัญของคุณลักษณะของผู้เรียนว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากองค์ประกอบด้านอื่น ๆ คือ คุณลักษณะของครู พฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียนครูและโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

การวิเคราะห์ห่อภิมานด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับคลหลังและวิธีการของคลาส ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงสุด คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (0.388) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (0.294) และปัจจัยด้านครู (0.157) ตามลำดับ และสามารถสรุปอภิปรายเป็นประเด็นสำคัญรายด้าน ดังนี้

2.1 เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และ ตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังที่ Rokeach (1970, p. 112) กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการ วัดระเบียบของ ความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนด แนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ชูชีพ อ่อน โลกสูง (2550, หน้า 69) ได้ให้ความหมายของเจตคติ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้า (สิ่งของ เหตุการณ์ สถานการณ์ ประสบการณ์) ที่เรารู้จักอยู่เข้าใจแล้วมีแนวโน้มให้เรามีพฤติกรรมที่สอดคล้อง กับความรู้สึกนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hasan (1990, pp. 3-18) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน จะทำให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากเรียน มีความสนใจในสิ่งที่เรียนและ นำไปสู่การเป็นผู้แสวงหาความรู้ขั้นสูงต่อไป McCrory and Zhang (2009) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครูมัธยมศึกษา พบว่า เจตคติ มีส่วนร่วม และความชอบ สามารถใช้เป็นตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นวิชาที่ทำทาย ความสามารถ สังกัดจากในการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า เมื่อครูผู้สอนให้งานหรือแบบฝึกหัด โดยกำหนดเวลาส่งนักเรียนจะใจจดใจจ่ออยู่กับงานที่ให้ทำ โดยเมื่อมีข้อสงสัยก็จะถามครูเพื่อจะได้ ทำงานชิ้นนั้นให้ถูกต้องและสำเร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ Byrne (1987, p. 258) กล่าวว่า ความปรารถนา ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้มีความต้องการชัยชนะ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหา หรืออุปสรรคมีความพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ สอดคล้องกับ Brown (1991, pp. 121-122) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับเคลื่อนคุณลักษณะทางอารมณ์หรือ ความปรารถนาภายในที่ผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงออกความต้องการหรือแรงขับภายใน เขตเอกบุคคล (Individual) จะมีมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อม จากงานวิจัยของ ชลดา ชลสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

2.3 ความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนคิดว่าความคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นเป้าหมายที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของตนดีขึ้น และสามารถยกระดับฐานะทางสังคมได้และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป Clay (1998, p. 252 อ้างถึงใน นิวัติ อัญญะมณี, 2551, หน้า 8) ได้กล่าวถึงความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่า เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดีงาม เป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวณา พัทธภัยสงคราม (2550, หน้า 19) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นการคาดการณ์ถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์หรือการกระทำของตนเองในลักษณะที่ว่าใครทำอย่างไรก็ควรได้รับผลอย่างนั้น ดังนั้น บทบาทที่คาดหวังนี้จะออกมาในรูปของการกระทำที่บุคคลคิดว่าควรทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ ที่ตนครอบครองอยู่ในชีวิตจริง สิ่งที่ยังคาดหวังไว้จะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนเราก่อเกิดการตื่นตัวได้

2.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนคิดว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่นักเรียนสามารถคบหาคุยกัน คอยให้คำปรึกษาในทุก ๆ เรื่อง คอยชักชวนไปในทางที่ดีเช่น ชวนกันอ่านหนังสือ ช่วยกันติวข้อสอบ ถ้าคบเพื่อนที่ดีจะทำให้ชีวิตมีอนาคตสดใส มีการทำงานที่ดี David (1971, p. 578 อ้างถึงใน มะแอน ราโอบ, 2551) พบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นมาก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 53) ได้สรุปความหมายของความสัมพันธ์กับเพื่อนว่าเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนและด้านส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความรักและสามัคคี

3. ปัจจัยด้านโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้าน

อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายการบริหารโรงเรียนที่มุ่งเน้นการวางแผนการบริหารการศึกษาเพื่อตอบสนองแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งแนวนโยบายของรัฐ และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Agostino (2000 อ้างถึงใน มะแอน ราโอบ, 2551) ได้ศึกษาอิทธิพลของการเรียนการสอนและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในระยะยาว ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัด การเรียนการสอน และการบริหารจัดการ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และการอ่านของนักเรียนเกรด 1 ถึงเกรด 3 มีตัวแปรที่เข้าร่วมในการศึกษา คือ ตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ 1) ประเภท 2) ระดับการศึกษา 3) อาชีพ 4) รายได้ ครอบครัว 5) แหล่งข้อมูลสนับสนุนการศึกษาตัวแปรระดับครู ได้แก่ 1) การจัดการสอนคณิตศาสตร์และการอ่าน 2) ความรู้พื้นฐานด้านการสอน 3) ความรู้ระดับสูงด้านการสอน 4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนและตัวแปรระดับโรงเรียน ประกอบด้วย 1) ขนาดโรงเรียน 2) ความเป็นผู้นำทางวิชาการ 3) ระดับความยากจนของโรงเรียน และ 4) การสนับสนุนของผู้ปกครองผลการศึกษาพบว่า การทดสอบโมเดลการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้ง 3 รูปแบบ ด้วยโมเดล HLM เมื่อควบคุมเศรษฐกิจฐานะของผู้ปกครอง พบว่า ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการ การสนับสนุนของผู้ปกครอง ทำให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงสามารถสรุปอภิปรายเป็นประเด็นสำคัญรายด้าน ดังนี้

3.1 คุณภาพการสอนของครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดูแลเอาใจใส่ในการสอน สามารถดูแลนักเรียนในชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนได้บูรณาการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนการสอนมากขึ้นจากเนื้อหาที่ส่วนใหญ่เป็นนามธรรม ก็สามารถทำให้นักเรียนเห็นเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน ส่งผลให้เกิดทักษะในการเรียนคุณภาพการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2548 อ้างถึงใน พรชัย ทุมพั้ง, 2558, หน้า 92) ซึ่งสอดคล้องกับ Good (1973, pp. 304, 588) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ 2 ลักษณะ คือ ความหมายของการสอนในระดับแคบ หมายถึง วิธีการที่ครูถ่ายทอดความรู้ อบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความคิด เจตคติและทักษะดังที่จุดประสงค์การศึกษาได้ระบุไว้ และความหมายของการสอนในระดับกว้าง หมายถึง การกระทำและการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของครูภายใต้สภาพการณ์การเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการสอน การจัดเตรียมอุปกรณ์ และ Bloom (1976, p. 133) ได้สรุปว่า คุณภาพการสอนมีความสำคัญในการตัดสินใจและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

คุณภาพการสอนสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางด้านพุทธิพิสัยได้อย่างน้อยร้อยละ 25 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพันธ์ ชูชื่น (2556, หน้า 40) ได้สรุปว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น

3.2 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารได้รับความศรัทธาจากครูนักเรียน และชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอนผู้บริหารมีความตื่นตัวต่อการพัฒนาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าและผู้บริหารกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับครูและนักเรียน อีกทั้งผู้บริหารเน้นความสำเร็จ โดยให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ กล่าวได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหาร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสม มีความรู้เชิงทฤษฎี ทักษะ บทบาทหน้าที่ คุณธรรมและประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษายุคใหม่ เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ สามารถสนองตอบต่อการแข่งขัน และทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก (ชัยยนต์ เพาพาน, 2559) สอดคล้องกับ Girvan (2001, p. 1) ได้กล่าวถึงผู้บริหารในฐานะผู้นำทางวิชาการว่าผู้บริหารถือเป็นแกนกลางของความพยายามในฐานะผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ผู้จัดระเบียบขององค์กรผู้นำและผู้ประเมิน เพื่อเป็นการรับประกันความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้สูงขึ้น และพัศตร์วิภา มณีดำรงกิจ (2559, หน้า 30) สรุปว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารที่แตกต่างกัน ย่อมให้ผลในการเรียนรู้ของนักเรียนที่แตกต่างกัน จึงเห็นได้ว่าความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งในการจัดการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนที่เน้นความเป็นเพื่อนมากกว่าที่จะสอนในเชิงเนื้อหาล้วน ทุกที่สอนใจ การพูดคุยซักถามข้อคิดเห็นและข้อสงสัยกับนักเรียนอยู่เสมอ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกำลังใจและประสบความสำเร็จในการเรียน การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น โดยมีความเป็นมิตรกับนักเรียนช่วยชี้แนะ

ให้นักเรียนรู้สึกอยากเรียน รักการเรียน ตลอดทางก็ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน และขอความร่วมมือจากนักเรียนมากกว่าที่จะสร้างเงื่อนไขสร้างกฎระเบียบการเรียน อาจจะทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดเพราะความรับผิดชอบและวินัยในการเรียนนั้นจะต้องเกิดจากการตกลงกันอันทั้งสองฝ่าย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535 อ้างถึงใน พรชัย ทุมพั้ง, 2558, หน้า 94) สอดคล้องกับ สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 52) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนได้ว่า พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันหรือครูให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความรักและเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังครูตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และสอบถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว บุศรา เต็มรัมย์ (2558, หน้า 57) สรุปว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูกับนักเรียน มีความเข้าใจกันระหว่างกัน ก็จะส่งผลให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้สำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญักุติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย 1) คุณภาพการสอนของครู 2) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญที่สุดเพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่ช่วยขัดเกลาพฤติกรรมมารยาท และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Shah (1971, p. 668-A) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอาชีพของผู้ปกครอง จึงทำให้นักเรียนมีความใกล้ชิดและวางใจ จะปรึกษาหารือกันได้ในทุก ๆ เรื่องอีกครั้ง อาชีพในครอบครัวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งต้องทำตลอดปี ทำให้รายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับดี และงานวิจัยของ ศิวัช เทียมทัต (2559) ได้ทำการประมาณการผลกระทบของ โครงสร้างครอบครัวที่มีต่อการพัฒนาทักษะทางปัญญา ของเด็ก โดยใช้ข้อมูลรายนักเรียน (Student-level data) จากโครงการประเมินผลนักเรียนในระดับนานาชาติ หรือ PISA (Programme for International Student Assessment) ของประเทศไทย โดยพบว่า การอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีพ่อแม่ไม่ครบถ้วนนั้น ส่งผลทางลบอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กในทุกด้าน จากการประมาณการว่า เด็กที่อาศัยอยู่กับ พ่อหรือแม่คนเดียวคนหนึ่งจะมีผลการประเมินสมรรถนะทางการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์และ ด้านวิทยาศาสตร์ต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ประมาณร้อยละ 1.64 และ ร้อยละ 2.49 และร้อยละ 1.54 ตามลำดับ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เด็กที่ไม่อาศัยอยู่กับ ทั้งพ่อและแม่นั้นก็มีผลการประเมินสมรรถนะทั้งสามด้านต่ำกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ เช่นเดียวกัน โดยมีผลการประเมินสมรรถนะทางการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ต่ำกว่า ประมาณร้อยละ 5.70 ร้อยละ 5.61 และร้อยละ 4.82 ตามลำดับ สามารถสรุปอภิปรายเป็นประเด็น สำคัญรายด้าน ดังนี้

4.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองหรือครอบครัว คือ ครูคนแรก ของเด็กและเด็ก ๆ ก็ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากที่บ้าน โดยไม่ต้องได้รับอิทธิพล หรือได้รับการสอนอย่างเป็นทางการจากสถาบันศึกษาแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งเมื่อเด็ก เข้าเรียนในสถานศึกษาแล้วการเรียนรู้จะต้องเชื่อมโยง และเชื่อมต่อระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่อง และทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถ เชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้านได้ด้วย ดังที่ Harnischfeger and Wiley (1978, p. 224) มีความเห็นว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พรพรรณ แก้วฝ่าย (2556, หน้า 49) กล่าวว่า นักเรียนที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดีจะต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมจากทางบ้านอย่างเหมาะสม โดยผู้ปกครองต้องมีการแบ่งปันเวลาให้แก่ นักเรียน หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อาจส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีและแรงจูงใจต่าง ๆ อย่างจริงจัง จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ได้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำภา สุกะ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ (2556) ที่ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยขนาดอิทธิพล 0.09

4.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก นั่นอาจเป็นเพราะธรรมชาติของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งวัยเด็กนี้ จะให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนและคนรอบข้างมากกว่า และเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่ว่าจะทางด้านการเรียนหรือเรื่องส่วนตัว มักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะปรึกษาคคนในครอบครัว อาจเป็นเพราะวัยที่ต่างกัน ทำให้นักเรียนคิดว่าผู้ปกครองไม่เข้าใจถึงปัญหาที่ตนเองเผชิญอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ

Maykut (1984, p. 1366-A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางครอบครัวกับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการวัดผลทางพุทธิพิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะทางเจตคติ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ประวัติทางสังคมของครอบครัว ในด้านการเกิด การเจ็บ การตาย สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัวและคุณภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบ้าน โดยมีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 182 คน จาก 69 ครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่ดี มีการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี

5. ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากตัวผู้เรียนเป็นบุคคลที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยตรงจากเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาจเนื่องมาจากความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน การได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน และนักเรียนรู้จักการวางแผนการเรียนต่อในอนาคต อีกทั้งครูผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้อยู่ด้วยการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนทางด้านบุคลิกภาพ พฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น และครอบครัวก็มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรือด้านกิจกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวพันธ์ ภูสาห์ส (2550) ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 345 คน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แบบการคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ความถนัดทางการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม จากการศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์บรรยากาศในชั้นเรียนเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ความถนัดทางการเรียนและความรู้พื้นฐานเดิม การคิดอย่างมีเหตุผลตลอดคกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กัญญ์ฐู เอื้อภราดร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง

ทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทัศนคติต่อวิธีสอน ทัศนคติต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อนและการปรับตัวกับครอบครัว เกล้า จักทอน (2553) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านลักษณะของครูผู้สอน ปัจจัยด้านการส่งเสริมของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ร้อยละ 72.80

พุดิ อินทรประเสริฐ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรช จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคาดหวังในการศึกษาต่อและความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น รายได้ของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เอกพัฒน์ เสีงใสส่อง และเชาว์ อินโย (2559, หน้า 237-249) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 การวิเคราะห์กลุ่มพหุที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง บรรยากาศในชั้นเรียน สัมพันธภาพกับเพื่อน คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา เต็มรัมย์ (2558, หน้า 26-36) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 และได้สรุปผลว่า

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation) ของปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ ปัจจัยการเรียนพิเศษ ปัจจัยนิสัยการเรียน ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมของครูผู้สอน และปัจจัยการควบคุมชั้นเรียน และในทางบวก ปัจจัยบุคลิกภาพของครู และปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และในปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ปัจจัยอาชีพของผู้ปกครอง และปัจจัยรายได้ของผู้ปกครอง เป็นต้น

6. จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู รายได้ของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.1 จากการศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ ความสัมพันธ์กับเพื่อน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 คือ 1) เจตคติต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hasan (1982, pp. 3-18) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากรเรียน มีความสนใจในสิ่งที่เรียน และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ขั้นสูงต่อไป และผลการวิจัยของ ณัฐวัฒน์ มะลิวรรณ และวรรณิ แกมเกตุ (2557) วิจัย เรื่อง การเขียนบันทึกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์พัฒนาการ และได้กล่าวสรุปไว้ว่า นักเรียนจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียน สามารถจดจำความรู้ที่ผู้สอนนำเสนอ และสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดี เมื่อผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นได้ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ นवलลอ สุภาพล (2536, หน้า 30) ที่ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ และผลการวิจัยของ มงคล ศัยยกุล, ลัดดาวรรณ ณ ระนอง และนิธิพัฒน์ เมฆขจร (2557, หน้า 9) ได้ทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ และได้กล่าวสรุปไว้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายชีวิต การรู้จักวางแผน ความเป็นตัวของ

ตัวเอง กล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งแรงจูงใจ
ไฟสัมฤทธิ์จะมีผลต่อการสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

6.2 จากการศึกษาปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่มี
ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 คือ คุณภาพการสอนของครู
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิชัย ผ่านสุวรรณ (2559, หน้า 27) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง รูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพครูที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนในช่วงต้นของ
ศตวรรษที่ 21 และได้กล่าวสรุปไว้ว่า ปัจจัยคุณภาพครูที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนในช่วงต้น
ของศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร คือ 1) ด้านการมุ่งมั่นพัฒนาของครู
และ 2) ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของครู ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ
2.1) ด้านคุณธรรมและจรรยาบรรณของครู 2.2) ด้านทักษะการสอนของครู และ 2.3) ด้านคุณลักษณะ
ของนักเรียนในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 ซึ่งคุณภาพด้านทักษะการสอนเป็นปัจจัยสำคัญใน
การส่งเสริมการประสบความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน

6.3 จากการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนรู้ของ
ผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 คือ 1) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ อนุศิษฐ์ สุขโรจน์, วิทยา จันทร์ศิลา และสำราญ มีแจ้ง (2561) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง
การพัฒนาแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
ในสถานศึกษาประถมศึกษาเอกชน และได้กล่าวสรุปไว้ว่า รูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วม
ของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษาประถมศึกษาเอกชนที่สร้างขึ้น
พบว่า มี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการมีส่วนร่วม วัตถุประสงค์ของการบริหารการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครอง คณะกรรมการการบริหารการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ขอบข่ายการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครอง กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมด้วยวงจร NA-PDCA ซึ่งจะสามารถเป็นการส่งเสริม
ให้ผู้ปกครองเข้ามาผูกพันในการร่วมให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตนเอง การบริหารการมีส่วน
ร่วมของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในความหมายของ “Parental engagement” ซึ่งจะมีผล
ต่อความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียน 2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ เสาวนีย์ พากเพียร, วรเดช จันทรร และศันสนีย์ จะสุวรรณ (2555, หน้า 110-120)
ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สมรรถนะแห่งตน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

และความมุ่งมั่นที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และได้กล่าวสรุปไว้ว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีความสำคัญ โดยรวมมากที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า การต้องการ ความอบอุ่นภายในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่มีอยู่ในจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านความคาดหวังในการศึกษาต่ออยู่ในลำดับสุดท้าย ครูผู้สอนควรประสานกับ ครูแนะแนวของโรงเรียน ให้จัดโครงการแนะแนวการศึกษาต่อเพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการศึกษาต่อ จัดกิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อสร้างแรงใจ กำลังใจ ในการเรียนต่อเพราะในอนาคต การศึกษาจะมีการแข่งขันสูง คนที่มีคุณภาพเท่านั้นที่จะมีงานทำ
2. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ครูผู้สอนควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนในขณะที่ทำการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากที่จะทำงาน จากสิ่งเร้าที่ให้ไปซึ่งอาจจะเป็นคะแนน หรือสิ่งของ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความวอกแวกในเวลาเรียน
3. ด้านคุณภาพการสอนของครู ครูผู้สอนควรหาวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและผลสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนแบบเป็นกันเองให้มากที่สุด
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คำนึงถึงความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก ควรให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดตรงตามความสามารถและคอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
5. ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ครอบครัวควรที่จะมีความสนใจ ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันใส่ใจ พูดคุยปรึกษาหารือกัน ทำให้เขารู้ว่าเขามีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวเสมอ ควรหาเวลาทำกิจกรรมร่วมกันจะเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นอย่างดี
6. ด้านครู ผู้บริหาร โรงเรียน รวมถึงครอบครัวของผู้เรียนควรมีการปลุกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในวิชาต่าง ๆ โดยพยายามสร้างความตระหนักให้เห็นถึงคุณค่าของการศึกษา เพื่อให้นักเรียนใฝ่หาความรู้ รวมทั้งมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี
7. ทางโรงเรียนควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการสอน มีความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการสำคัญ เพราะจะช่วยในการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียน

8. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองควรหมั่นดูแลและสอบถามถึง การบ้านนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นการให้ความสำคัญกับการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อปัจจัยด้านโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เช่น พื้นฐานการศึกษาของนักเรียน พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น

3. ควรวิจัยรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนด้านเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 โดยวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). *แนวการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ข). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัญจน์จู้ เอื้อภราดร. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2534). *พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกล้า จักทอน. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- เกษตรชัย และหิม. (2550). *องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารสงขลานครินทร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, 13(3), 445.*
- ขนิษฐา บุญภักดี. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี.
- จันทร์ชลิ มาพุทธ. (2544). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- จันทร์ จันทรสุขสวัสดิ์. (2546). ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาของโรงเรียนอนุบาลจันทร์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จันทร์ณี สงวนนาม. (2533). คุณลักษณะบางประการของผู้บริหารบรรยากาศของโรงเรียนและความพึงพอใจในงานที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เฉลิมชัย วาสะสิริ. (2533). บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดา ยอดสาดี และกาญจนา บุญส่ง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(1), 1208-1223.
- ชลดา ชลสวัสดิ์. (2555). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). การประชุมวิชาการระดับชาติครุศาสตร์ ครั้งที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้ประชาคมอาเซียน: ทิศทางใหม่ในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก http://www.conference.edu.ksu.ac.th/file/20160809_2488101126.pdf
- ชูชีพ อ่อน โคนสูง. (2550). *จิตวิทยาศัพท*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2538). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐ ศรีอินทร์. (2548). สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547: ศึกษากรณีกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. *การศึกษาและพัฒนาสังคม*, 8(1), 86.

- ณัฐวัฒน์ มะลิวรรณ และวรรณิ แกมเกตุ. (2557). การเขียนบันทึกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์พัฒนาการ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เด่นชัย มากมนต์. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ความสามารถ ทางวิชาการของครูและการส่งเสริมความรู้ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ ศึกษา จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). จิตวิทยาสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2554). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 8(36), 283-292.
- ธวัชชัย สุภดิษฐ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.
- ธัญกร คำแวง. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. (2532). ผลของวิธีสอนแบบโครงการต่อเจตคติ ความพึงพอใจ คุณลักษณะอื่น และระดับผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธีรพันธ์ อิ่มอุไร. (2548). ปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดราราด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นคร เหมนาถ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นพรัตน์ ชัยเรือง. (2551). *พระคัมภีร์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาจริยธรรมนักเรียนของโรงเรียนต้นแบบวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุุณิพนธ์การศึกษาคุุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นวลลออ สุภาพล. (2536). *ทฤษฎีบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิวัติ อัญญะมณี. (2551). *ความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่องานบริการบำรุงรักษาของบริษัท เมเปิ้ล โซลูชั่น จำกัด*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิศากร สนามเขต. (2550). *การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมคอบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บัวพันธ์ ภูสาหัส. (2550). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). *รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2542). *การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่น สอดแทรกเชิงเส้น*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคุุณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุศรา เต็มรัมย์. (2558). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เบญจกมล สังข์ศิริ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประดิพันธ์ อุปรนัย. (2540). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ประวิทย์ ต้องจิตต์เจริญ. (2557). *ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ปราณี หล้าเบญจนะ. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- ปราณี หล้าเบญจนะ. (2555 ก). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid395>*
- ปราณี หล้าเบญจนะ. (2555 ข). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420*
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- ปัญญา คำสุวรรณ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ปัญญา ปัญญาถิ่นเกิด. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ผ่องประไพ คำสิงหา. (2544). *ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- พรจันทร์ โปธินาค. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

- พรชัย ทুমพัง. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พรพรรณ แก้วฝ้าย. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พรสิรินทร์ หาเรือนทรง และเพชร วังมี. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ม.ป.ท.*
- พระมหาสุชาติ ใหม่อ่อน. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- พฤดี อินทรประเสริฐ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรนคร. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- พัศตร์วิภา มณีดำรงกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พัชรา ทิพย์ทัศน์. (2554). *พัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง. เข้าถึงได้จาก http://www.br.ac.th/E-learning/lesson4_2html*

- พัชศดา กัลป์ยามวุฒิ. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการและบริหารธุรกิจ วิทยาลัย เทคโนโลยีพาณิชยการและบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการและ บริหารธุรกิจ.*
- พิมพ์ประกาย อรัญมิตร. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต เขต 3 โดยการวิเคราะห์หุระดับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย และประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- พูลศรี ม่วงแพร. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์คาโนนิกอระหว่างปัจจัยบางประการกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- แพรวพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.*
- การดี อนันต์นาวิ. (2551). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มนตรี.*
- มงคล ศัยกุล, ลัดดาวรรณ ณ ระนอง และนิธิพัฒน์ เมฆขจร. (2557). *รูปแบบการปรึกษากลุ่ม แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. ม.ป.ท.*
- มณิภา เรืองสินชัยวานิช. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- มณิรัตน์ สิงหเดช. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์แรงจูงใจในการเรียนและความสนใจในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอน โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้กับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- มนต์รวี นันตะเสน. (2543). *พฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคลำพูน ที่เรียนรายวิชา 20001301 สังคมศึกษา 1 โดยการสอนแบบซินดิเคท. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2546). *การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มะแอน ราโอบ. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- มานพ อุบลทิพย์. (2549). *การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์กร
การบริหารส่วนท้องถิ่น ตำบลหนองปรือ อำเภอบ้านฉาง จังหวัดชลบุรี*.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยรรยง ภูทองพลอย. (2550). *การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุพารัตน์ แสนอินทร์. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดเพชรบูรณ์*. ม.ป.ท.
- ระพิน ภิญญ. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาช่างเทคนิค
การผลิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคกลางสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2557). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้*. คุษฎีบัณฑิตศึกษาศาสตร์
คุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ. (2559). *รายงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2559*.
สมุทรปราการ: โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ.
- ฤทัยรัตน์ ชิดมมงคล และเปรมฤดี บริบาล. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ลักขณา สิริวัฒน์. (2549). *การคิด*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลักขณา วาทิน. (2551). *การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจโรงเรียนในเครือตั้งตรงจิตร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ลำภา สุภะ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง. *วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง*, 22(2), 38-50.
- วรรณวนา พิทักษ์สงคราม. (2550). *สภาพความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาและแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรา จรูญผล. (2549). *การวิเคราะห์หัตหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิดาต หะฮิตาเฮร์. (2556). *ผลของรูปแบบการเรียนการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และเจตคติต่อการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังคมพหุวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิมล ประจงจิตร. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- วิรัตน์ พงษ์สุภา. (2544). *การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิไลรัตน์ สีสาดหกิจ. (2553). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม.* งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิศิษฐ์ วิเศษเชียรกุล. (2541). *ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2556). *ครุมีอาชีพ: สิ่งจำเป็นที่ควรมีและควรเป็น.* เข้าถึงได้จาก <http://jakrenoi.blogspot.com/2013/09/blog-post.html>
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการประเมิน.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรินันท์ วรรณกิจ. (2545). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบคาโนนิคัล.* ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริพร นิลสนิท. (2550). *ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพรรณ แก่นสาร. (2555). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ.* วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 18(2).
- ศิวัช เทียมทัด. (2559). *โครงสร้างครอบครัวกับทักษะทางปัญญาของนักเรียนไทย.* *พัฒนาการเศรษฐกิจปริทรรศน์*, 10(1), 61-83.
- สังัด อุทรานันท์. (2526). *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ.* กรุงเทพฯ: รัตนมิตร์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). *บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ผลการประเมิน PISA 2015 ปีงบประมาณ 2559.* กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2558). *ประเด็นหลักและนัยทางการศึกษา จาก PISA 2015.* กรุงเทพฯ: ชักเชสพับลิเคชั่น.
- สมศักดิ์ ตินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สราวุธ เพ็ชรซึก. (2553). *ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมีนประสาทวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- สายสุณีย์ สว่างทรัพย์. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ตาลินี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. (2559). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2559. กรุงเทพฯ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.*
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.*
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2548). *รวมกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560 ก). *การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการศึกษาของประเทศไทย โดยเวทีเศรษฐกิจโลก พ.ศ. 2558-2559 (World economic forum: WEF2015-2016). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560 ข). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.*
- สำนักงานวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2559). *ปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นโยบายด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์ โอชา). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.*
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *ระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล. เข้าถึงได้จาก <http://portal.boppobec.info/obec56/>*
- ตำรวจ ชินจันติก. (2547). *การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

- สิทธิพันธ์ ชูชื่น. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนฝ่ายการศึกษานานาชาติขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุขุม มูลเมือง. (2539). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์
รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชา จันทร์เอม. (2554). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 13) ฉบับแก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทธิชัย ผ่านสุวรรณ. (2559). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพครูที่ส่งผลต่อ
คุณลักษณะของนักเรียนในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21. ม.ป.ท.
- สุทธิณี ทองหล่อ. (2552). ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้และปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถ
ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพชิฎ์ฤดา พักโพธิ์เย็น. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุภมาศ ถานโสภาส. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระ
การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- เสาวณีย์ พากเพียร, วรเดช จันทรร และศันสนีย์ จะสุวรรณ. (2555). ความสัมพันธ์ภายใน
ครอบครัว สมรรถนะแห่งตน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และความมุ่งมั่นที่ส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร. วารสารปริชาต, 25(3), 110-120.
- อนุศิษฐ์ สุขโรจน์, วิทยา จันทร์ศิลา และสำราญ มีแจ้ง. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหาร
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษา
ประถมศึกษาเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(1), 25-222.

- อมรรัตน์ โปธิตาปะนะ. (2543). อิทธิพลของวัฒนธรรมโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์อิทธิพลพหุระดับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรสา สร้อยคำ. (2550). องค์ประกอบของการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัญชลี ดวงกลาง. (2536). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาดัม ยูโซะ. (2556). ผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยแนวคิดวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์. (2550). การวิเคราะห์ข้อสอบและการตรวจสอบการทำหน้าที่ต่างกันของข้อสอบ: การวิเคราะห์พหุระดับปริญญาเอกครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิจัย และจิตวิทยาการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *EVEREST* พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง. กรุงเทพฯ: ชันดำ การพิมพ์.
- เอกพัฒน์ เสีงใสส่อง และเชาว์ อินไฮ. (2559). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(3), 237-249.
- Allport, G. W. (1973). *Personality: A psychological interpretation*. New York: Henry Holt and Company.
- Anatasi, A. (1976). *Psychological testing* (4th ed.). New York: Macmillan.

- Ashworth, M. S. (1963). Education. *Dissertation Abstracts International*, 3224-A.
- Beasley, R. E. Z. (1995). The effects of browsing devices learner structural knowledge, achievement, and perceived disorientation in hierarchically organized hypermedia environment. *Dissertation Abstract International*, 55(9), 27993-A.
- Best, J., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Bledsoe, J. (1971, November). Factors related to pupil observation report of teachers and attitude toward their teacher. *The Journal of Education Research*, 65, 121-122.
- Bloom, B. S. (1976). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, N. E. (1991). The use of selected characteristic of ability and achievement as predictors of student achievement in a multi-track science curriculum. *Dissertation Abstracts International*, 38(11), 5239-A.
- Byrne, H. (1987). The role of listening comprehension: A theoretical base. *Foreign Language Annals*, 17, 317-329.
- Carroll, J. B. (1971). *A model of school learning: Learning theory and practice by Paul E. Johnson*. New York: Thomas & Cowell.
- Carter, J. (1982, May). Student behavioral of high achievement student and low achievement student. *Dissertation Abstracts International*, 39(1), 4375-A.
- Cogan, M. L. (1975). Studies of teacher behavior. *The Journal of Experimental Education*, 26.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological test* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- David, C., & Thomas, D. A. (1989). *Leadership in organization* (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: P Hall.
- DeBevoise, W. (1984, February). Synthesis of research on the principal as instructional leader. *Educational Leadership*, 41(5), 14-20.
- DeRoche, E. E. (1987). An administrator's guide of evaluation program and personal. *In an effective school approach* (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Fred, L. C., & Allan, C. O. (2000). *Educational administration: Concepts and practice* (3rd ed.). Australia: Wadsworth.
- Gallessich, J. (1970). An investigation of correlates of academic: Success of freshman engineering students. *Journal of Counselling Psychology*, 17, 173.

- Gardner, R. C., & MacIntyre, P. D. (1993). A student's contributions to second language learning, part 2: Affective variables. *Language teaching*, 2(11), 1-11.
- Girvan, N. (2001). *Reinterpreting the caribbean*. Jamaica: University of the West Indies Press.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.) New York: McGraw-Hill.
- Harnischfeger, A., & Wiley, D. E. (1978). Conceptual issues in mode: School leaning. *Journal of Curriculum Studies*, 10, 215-231.
- Harvighurst, R. J., & Neugraten, B. L. (1970). *Society and education*. Boston: Allyn & Bacon.
- Hasan, H. M. (1990). *Al-wajiz fi usul al-tashri'a al-islami*. Beirut: Mu'assasat al-Risalah.
- Hasan, R. A. (1982). Sunflower oil methyl ester as diesel fuel. *Vegatable Oils Rules*, 123-126.
- Hermans, H. J. M. (1970). A questionnaires measure of achievement motivation. *Journal of Applied Psychology*, 54(5), 354-355.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). Boston: McGraw-Hall.
- Kiamanes, A. R. H. (2004). *Factor affecting Iranin student achievement in mathematics*. Iran: Teacher Training University.
- Klausmeier, H. J., & William, G. (1975). *Learning and human abilities: Educational psychology*. New York: Harper and Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Liddicoat, J. P. (1972). Differences between under and overachievers at a small liberal arts women's College. *Dissertation Abstracts International*, 32(8), 6133-A.
- Lightbown, P., & Spada, N. (1993). *How languages are learned*. Oxford: Oxford University Press.
- Maddox, H. (1965). *How to study*. London: The English Language Book Society.
- Marzano, R. J. (2000). *A new era of school reform: Going where the research takes us*. Aurora CO: Mid-Continent Research for Education and Learning.
- Maykut, P. S. (1984). The relationship between family variables and children's developmental performance. *Dissertation Abstracts International*, 45(1), 1366-A.
- McClelland, D. C. (1953). *The achievement motive, 110-111*. New York: Appleton Entury-Crofts.

- McCrary, R., & Zhang, C. (2009). *Factors in the achievement of preservice elementary teachers in mathematics classes*. Michigan: Michigan State University.
- Parkerson, J. A. (1984). Exploring casual models of educational achievement. *Journal of Educational Psychology, 76*, 638-646.
- Pittman, S. G. (1993, June). The effect of educational productivity factor on eight grade interstand achievement in Science. *Dissertation Abstracts International, 12*(53), 160-A.
- Rokeach, M. (1970). *Attitudes and values*. San Francisco: Jossey Basso.
- Shah, F. (1971). Socio-psychological determinant of academic achievement of children in Pakistan. *Dissertation Abstracts International, 31*(2), 6688-A.
- Surcek, L. J. (1992). Perceived parental influence, accommodated learning style preferences and student's attitudes toward learning as they relate to reading and mathematics achievement. *Dissertation Abstracts International, 52*(2), 395-A.
- Tocci, C. M., & Engelhard, G. (1991). Achievement, parental support and gender. *Journal of Education, 84*, 280-286.
- Weiner, B. (1972). Attribution theory achievement motivation and the education process. *Review of Education Research, 42*(9), 203-215.
- Young, D. J., & Walberg, H. J. (1996). Science achievement and educational roductivity: A hierarchical linear model. *Journal of Educational Research, 89*(5), 272-278.
- Zentner, J. P. (2001). *Health promotion strategies through the life span* (7th ed.). New Jersey: Upper Saddle River.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ.6621.8/ ว.084

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

26 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวผกามาศ คงเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 56990042 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อัมสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อัมสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 038-381-2052

โทรสาร 0-387-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ.6621.8/ ว.085

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

28 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน

ด้วย นางสาวผกามาศ คงเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 56990042 ได้รับความเห็นชอบให้ทำ งานนิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการ ควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ภาควิชา การบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อัมสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อัมสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 038-381-2052

โทรสาร 0-387-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ.6621.8/ ว.085

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

30 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นางสาวกามาศ คงเกื้อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 56990042 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อิ่มสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 038-381-2052

โทรสาร 0-387-5811

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

- คำชี้แจง** แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้สึกรักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาข้อสรุปที่เป็นจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 - ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านผู้เรียน
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านโรงเรียน
 - ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านครอบครัว
 2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ผู้วิจัย นางสาวศกามาศ คงเกื้อ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เกรดเฉลี่ยสะสม (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5) ของนักเรียน เท่ากับ.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านตัวนักเรียน					
เจตคติต่อการเรียน					
1. นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนในวิชาต่าง ๆ					
2. นักเรียนรู้สึกมีความสุขและสนุกในการเรียน วิชาต่าง ๆ					
3. การเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ทำให้ได้รับ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
4. นักเรียนชอบมาโรงเรียนทุกวัน					
5. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะทวนตำราเรียน					
6. ถึงแม้จะเป็นวิชาที่ไม่ชอบแต่นักเรียน ก็ตั้งใจเรียน					
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทุก ๆ วิชา					
8. นักเรียนสนใจการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ					
9. เมื่อได้เรียนในเนื้อหาวิชาที่ยาก นักเรียน จะพยายามทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น					
10. นักเรียนจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
11. เมื่อครูให้ทำการบ้านหรือมอบหมายให้นักเรียน มักจะรีบทำให้เรียบร้อยก่อนกำหนดเสมอ					
12. ทุกครั้งที่ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนชอบ ที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม					
13. เพื่อน ๆ และครูหลายคนชมว่า นักเรียน เป็นคนขยันและเอาใจใส่ในการเรียนมากที่สุด					
14. นักเรียนพยายามที่จะทำได้คะแนนสูงที่สุดใน ชั้นเรียน					
15. นักเรียนมีใจจดจ่ออยู่กับงานที่จะได้รับ มอบหมายให้ทำงานกว่าจะทำสำเร็จ					
16. นักเรียนมีการวางแผนในการเรียนและทำงาน อยู่เสมอ					
17. เมื่อนักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้อง นักเรียนจะพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อจะทำให้ถูกต้อง					
18. นักเรียนจะมีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ว่า ได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน					
19. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานยากได้สำเร็จ					
20. ในการเรียนนักเรียนมักจะเปรียบเทียบผล การเรียนของนักเรียนกับเพื่อนเสมอ เพื่อจะได้ พัฒนาตนเองให้เรียนดีขึ้น					
21. เมื่อเห็นเพื่อน ๆ ได้รับคำชมเชยว่าตั้งใจทำงาน ดี นักเรียนอยากได้รับคำชมเชยเช่นนั้นบ้าง					
22. นักเรียนอยากประสบความสำเร็จ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ความคาดหวังในการศึกษาต่อ					
23. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
24. นักเรียนติดตามข่าวการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรุ่นพี่อยู่เสมอ					
25. นักเรียนปรึกษาครูแนะแนวเรื่องการเรียนต่ออยู่เสมอ					
26. นักเรียนติดตามข่าวการศึกษาต่อจากสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
27. นักเรียนตั้งใจที่จะนำทักษะที่ได้จากการเรียนในวิชาต่าง ๆ ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
28. นักเรียนตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย					
ความสัมพันธ์กับเพื่อน					
29. นักเรียนมีเพื่อนสนิทอยู่ในห้องเดียวกัน					
30. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ง่าย					
31. นักเรียนมักดักเตือนเมื่อเพื่อนกระทำผิด					
32. นักเรียนใช้เวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
33. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม					
34. นักเรียนมีความอบอุ่นใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน					
35. เพื่อนส่วนใหญ่มีน้ำใจต่อนักเรียน					
36. เพื่อน ๆ รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
37. นักเรียนรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือเพื่อน					
38. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
39. นักเรียนได้รับความไว้วางใจในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ จากเพื่อน					
40. เพื่อน ๆ จะเป็นห่วงเมื่อนักเรียนมีปัญหา					

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพียงข้อละ
1 เครื่องหมาย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านโรงเรียน					
คุณภาพการสอนของครู					
1. จากการพิจารณาการสอนในวิชาต่าง ๆ นักเรียน เชื่อว่าครูได้เตรียมการสอนมาอย่างดี					
2. ครูมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายกิจกรรม การเรียนการสอนอย่างชัดเจน เหมาะสมกับเวลา					
3. ครูมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้น ในการสอน					
4. ครูจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสมอ					
5. ครูจัดกิจกรรมการเรียน การสอนสอดคล้องกับ ความสามารถของนักเรียน					
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ และการค้นคว้าด้วยตัวเอง					
7. ครูเข้าและเลิกสอนตรงเวลา					
8. ครูใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เพื่อเพิ่ม ความเข้าใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย					
9. ครูมอบหมายงานที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน					
10. ครูมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ บทเรียนยิ่งขึ้น					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
11. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ยิ่งขึ้น					
12. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนเพิ่มพูนความรู้ได้มากยิ่งขึ้น					
13. การอธิบายของครู ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ ในเรื่องที่เรียน					
14. ครูมีการติดตามและซักถามความก้าวหน้า ในงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำเป็นระยะ ๆ					
15. ครูใช้คำถามที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของนักเรียนและถามอย่างทั่วถึง					
16. ครูสามารถตอบข้อซักถามของนักเรียนได้ ทุกข้อ					
17. ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเมื่อเห็น นักเรียนไม่เข้าใจ					
18. ครูออกข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน					
19. ครูมีการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร					
20. ผู้บริหารมีการตื่นตัวต่อการพัฒนาทางวิชาการ ของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
21. โรงเรียนมีห้องสมุดที่มีบรรยากาศเหมาะสม ต่อการค้นคว้าหาความรู้					
22. ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครู มีการจัด การเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ					
23. ผู้บริหารมีความสนใจ ในการส่งเสริม ให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาการ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
24. ผู้บริหารสนับสนุน การจัดกิจกรรม ทางวิชาการของนักเรียน					
25. ผู้บริหารสนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างเชาว์ปัญญาของนักเรียน					
26. ผู้บริหารจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดผลดี ที่สุด					
27. ผู้บริหารกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับครู และนักเรียน					
28. ผู้บริหารได้รับความศรัทธาและการยอมรับจาก คณะครู นักเรียน และชุมชนในการส่งเสริม การเรียนการสอน					
29. ผู้บริหารเปิด โอกาสให้ชุมชนและผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนา การเรียนการสอนของ โรงเรียน					
ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
30. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี					
31. ขณะเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น					
32. ครูให้กำลังนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียน					
33. ครูเข้าใจความสามารถและความต้องการ ของนักเรียน					
34. นักเรียนจะได้รับการยกย่องเชิดชูจากครู เมื่อเสนอสิ่งที่เป็นความคิดสร้างสรรค์					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
35. ครูแสดงความรักใคร่เอ็นดูและเป็นกันเอง กับนักเรียน					
36. เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องการเรียน ครูจะให้ คำแนะนำเป็นอย่างดี					
37. เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว ครูจะสนใจและ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเป็นอย่างดี					
38. ในเวลาว่างหรือพักกลางวัน นักเรียนกล้า ไปปรึกษาปัญหาหรือพูดคุยกับครู					
39. นักเรียนให้ความเคารพและปฏิบัติตามคำสั่ง ของครู					
40. ครูเต็มใจในการให้คำปรึกษาแนะนำ แก่นักเรียน แม้ว่าจะเป็นช่วงนอกเวลาเรียน					

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านครอบครัว					
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง					
1. ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทำการบ้าน และอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ					
2. ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหาในเรื่องการเรียน					
3. ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการเพิ่มพูนความรู้					
4. ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนฟังวิทยุ หรือดูรายการ					
5. ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะรับรู้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งแปลกใหม่ทางวิชาการ					
6. ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
7. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ด้วยการจัดสถานที่ให้นักเรียนอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน					
8. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการซื้อหนังสือที่เกี่ยวกับการเรียน หรือส่งเสริมความรู้มาให้ให้นักเรียนอ่าน					
9. ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็น ให้แก่เด็กเรียนอย่างครบถ้วน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
10. ผู้ปกครองสนใจและติดตามผลการเรียน ของนักเรียนเสมอ					
11. ผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบ ได้คะแนนดี					
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
12. เมื่อสมาชิกคนใดในครอบครัวมีปัญหา ทุกข์ร้อนทุกคนจะร่วมกันปรึกษาหารือ เพื่อแนะนำช่วยเหลือ					
13. สมาชิกในครอบครัวมีเวลาร่วมกันสนทนากัน อย่างสม่ำเสมอและเป็นกันเอง					
14. สมาชิกในครอบครัวมีเวลารับประทานอาหาร ร่วมกันเป็นประจำ					
15. นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่ง ของครอบครัว					
16. เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทุกคนในครอบครัวจะร่วมกัน แสดงความยินดี					
17. ในวันหยุดหรือปิดภาคเรียนทุกคน ในครอบครัวจะเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจด้วยกัน					
18. ทุกคนในครอบครัวมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตน					
19. เมื่อนักเรียนกระทำความผิดผู้ปกครอง จะรับฟังเหตุผลของนักเรียน					

.....ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม.....

ตารางที่ 21 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	ปัจจัยด้านตัวนักเรียน		ความคาดหวังในการศึกษาต่อ
	เจตคติต่อการเรียน		
		23.	0.55
1.	0.72	24.	0.72
2.	0.53	25.	0.75
3.	0.49	26.	0.60
4.	0.35	27.	0.63
5.	0.45	28.	0.66
6.	0.30		ความสัมพันธ์กับเพื่อน
7.	0.45	29.	0.40
8.	0.52	30.	0.34
9.	0.29	31.	0.35
10.	0.31	32.	0.61
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	33.	0.55
11.	0.33	34.	0.75
12.	0.35	35.	0.63
13.	0.44	36.	0.78
14.	0.32	37.	0.72
15.	0.43	38.	0.44
16.	0.63	39.	0.70
17.	0.58	40.	0.65
18.	0.54		ปัจจัยด้านโรงเรียน
19.	0.41		คุณภาพการสอนของครู
20.	0.45	41.	0.57
21.	0.42	42.	0.75
22.	0.51	43.	0.68

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
44.	0.48	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก	
45.	0.80	70.	0.63
46.	0.59	71.	0.52
47.	0.60	72.	0.78
48.	0.49	73.	0.58
49.	0.46	74.	0.62
50.	0.55	75.	0.68
51.	0.77	76.	0.75
52.	0.79	77.	0.77
53.	0.74	78.	0.64
54.	0.75	79.	0.71
55.	0.65	80.	0.69
56.	0.74	ปัจจัยด้านครอบครัว	
57.	0.65	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	
58.	0.72	81.	0.66
59.	0.35	82.	0.65
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร		83.	0.70
60.	0.55	84.	0.55
61.	0.50	85.	0.60
62.	0.67	86.	0.57
63.	0.50	87.	0.72
64.	0.40	88.	0.80
65.	0.53	89.	0.79
66.	0.41	90.	0.85
67.	0.77	91.	0.68
68.	0.66		
69.	0.41		

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	ความสัมพันธ์ภายในคร้วเรือน	96.	0.66
92.	0.66	97.	0.70
93.	0.72	98.	0.75
94.	0.75	99.	0.82
95.	0.70		

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.97

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item objective concurrence)

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม จำนวน 99 ข้อ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			เฉลี่ย
	1	2	3	
ปัจจัยด้านตัวนักเรียน				
เจตคติต่อการเรียน				
1.	1	1	1	1
2.	1	1	0	0.67
3.	1	1	1	1
4.	1	0	1	0.67
5.	1	1	1	1
6.	1	1	1	1
7.	1	1	1	1
8.	1	1	1	1
9.	1	1	1	1
10.	1	1	1	1
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
11.	1	1	1	1
12.	1	1	0	0.67
13.	1	1	1	1
14.	1	1	1	1
15.	1	1	1	1
16.	1	1	1	1
17.	1	1	1	1
18.	1	1	1	1
19.	1	1	1	1
20.	1	1	1	1
21.	1	1	1	1
22.	1	1	1	1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			เฉลี่ย
	1	2	3	
ความคาดหวังในการศึกษาต่อ				
23.	1	0	1	0.67
24.	1	1	1	1
25.	1	1	1	1
26.	1	1	1	1
27.	1	1	1	1
28.	1	1	1	1
ความสัมพันธ์กับเพื่อน				
29.	1	1	1	1
30.	1	0	1	0.67
31.	1	1	1	1
32.	1	1	1	1
33.	1	1	1	1
34.	1	1	1	1
35.	1	1	1	1
36.	1	1	1	1
37.	1	1	1	1
38.	1	1	1	1
39.	1	1	1	1
40.	1	1	1	1
ปัจจัยด้านโรงเรียน				
คุณภาพการสอนของครู				
41.	1	1	1	1
42.	1	1	1	1
43.	1	1	1	1
44.	1	1	1	1
45.	1	1	1	1
46.	1	1	1	1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			เฉลี่ย
	1	2	3	
47.	1	1	1	1
48.	1	1	1	1
49.	1	1	1	0.67
50.	1	1	1	1
51.	1	1	1	1
52.	1	1	1	1
53.	1	1	0	0.67
54.	1	1	1	1
55.	1	1	1	1
56.	1	1	1	1
57.	1	1	1	1
58.	1	1	1	1
59.	1	1	1	1
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร				
60.	1	1	1	1
61.	1	1	1	1
62.	1	1	1	1
63.	1	1	1	1
64.	1	1	1	1
65.	1	1	1	1
66.	1	1	1	1
67.	1	1	1	1
68.	1	1	1	1
69.	1	1	1	1
ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน				
70.	1	1	1	1
71.	1	1	1	1
72.	1	1	1	1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			เฉลี่ย
	1	2	3	
73.	1	1	1	1
74.	1	1	1	0.67
75.	1	1	1	1
76.	1	1	1	1
77.	1	1	1	1
78.	1	1	1	1
79.	1	1	1	1
80.	1	1	1	1
ปัจจัยด้านครอบครัว				
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง				
81.	1	1	1	1
82.	1	1	1	1
83.	1	1	1	1
84.	1	1	0	0.67
85.	1	1	1	1
86.	1	1	1	1
87.	1	1	1	1
88.	1	1	1	1
89.	1	1	1	1
90.	1	1	1	1
91.	1	1	1	1
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว				
92.	1	1	1	1
93.	1	1	1	1
94.	1	1	1	1
95.	1	1	1	1
96.	1	1	1	1
97.	1	1	1	1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			เฉลี่ย
	1	2	3	
98.	1	1	1	1
99.	1	1	1	1

หมายเหตุ: มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00